

Wiadomości

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Rok 4

Nr 24

czerwiec 1999

ISSN 1426-4528

Motto: Lepiej kontrolować swoje błędy niż cudze.

Demokryt

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Plk prof. Bronisław DZIKIEWICZ (1899-1978)

Plk prof. Bronisław Dzikiewicz urodził się 20 stycznia 1899 r. w Żyrardowie, gdzie jego ojciec był nauczycielem. Tu uczęszczał do szkoły powszechnej, a następnie kształcił się w szkole technicznej, dalszą naukę utrudnił mu wybuch pierwszej wojny światowej. Ewakuowany został do Basenu Donieckiego, gdzie ukończył Szkołę Handlową. Pod koniec 1918 roku wraca do kraju i tu zostaje powołany do Wojska Polskiego. W listopadzie 1919 roku ukończył Szkołę Podchorążych Piechoty i otrzymał stopień podporucznika. W roku 1920 jako dowódca plutonu 106 pułku piechoty walczy z Rosjanami w rejonie Lwowa. W roku 1923 w 8-klasowej Szkole Realnej w Lublinie zdaje egzamin dojrzałości i wstępuje

ochotniczo do Dwuletniej Oficerskiej Szkoły Topografów, po ukończeniu której w 1925 roku zostaje przydzielony do Wojskowego Instytutu Geograficznego, z którym już jest związany na całe życie.

Przez pierwsze 4 lata pracuje jako topograf, wykonując oryginalne mapy topograficzne dla potrzeb wojska. Nie przerywając pracy w WIG, w 1928 roku wstępuje na Wydział Geodezyjny Politechniki Warszawskiej, który kończy 1935 roku uzyskując stopień inżyniera geodety. Poglębiwszy swoje wiadomości teoretyczne w czasie studiów i praktyczne w swym macierzystym zakładzie pracy, przechodzi do triangulacji początkowo szczegółowej, a następnie podstawowej I rzędu. W sezonie prac polowych wykonuje obserwacje na punktach triangulacyjnych, a w okresie zimy wyrównuje sieci triangulacyjne I rzędu co w owym czasie było bardzo pracochłonne. Przygotowuje również pracę naukową pt. "Wyrównanie sieci wypełniających I rzędu metodą obserwacji pośrednich", która ukazała się w roku 1939 w Wiadomościach Służby Geograficznej.

Wybuch drugiej wojny światowej zastaje kpt. inż. Bronisława Dzikiewicza w części południowo-zachodniej Polski na Zaolziu, gdzie wykonywał powierzone mu prace geodezyjne. Wzwołany służbowo, 1 września 1939 r. wraca do Warszawy i 3 września tegoż roku wraz z Instytutem ewakuuje się w kierunku Lwowa. Na skutek niekorzystnych wypadków wojennych wraz z liczną grupą kolegów zostaje wywieziony do ZSRR. Gdy na początku 1942 roku w Związku Radzieckim organizowane są Polskie Siły Zbrojne kpt. inż. B. Dzikiewicz zgłasza się do nich i decyduje się włączyć do dalszej walki o niepodległość Polski. Pozwalam sobie tu zamieścić kserokopię Legitymacji osobistej nr 65/ofic wydanej przez Dowództwo Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR a podpisanej przez Dowódcę Polskich Sił Zbrojnych gen. dyw. Władysława Andersa o wstąpieniu do służby stałej w Siłach w miejscu postoju w Jangi-Jul z dniem 15 lipca 1942 roku. W sierpniu 1942 r., gen. Anders oddziały te wprowadza do Iranu. Tak więc lata 1942-1943 to okres organizacji i szkolenia, a jednocześnie wędrówki przez Iran, Irak, Palestynę i Egipt do Włoch, do walki z hordami hitlerowskimi.

Kpt. inż. B. Dzikiewicz w tym czasie prowadzi intensywne szkolenie kadry geodezyjnej zgromadzonej w utworzonej 12 Kompanii Geograficznej wchodzącej w skład II korpusu. W końcu stycznia 1944 r. konwojem morskim II korpus Wojska Polskiego został przetrzycony do

Włoch, gdzie już toczyły się krwawe walki z hitlerowcami. W kampanii włoskiej II korpusu kpt. B. Dzikiewicz był dowódcą oddziałów pomiarowych 12 kompanii geograficznej i kieruje pracami geodezyjnymi dla potrzeb artylerii, między innymi w walkach pod Monte Cassino, pod Ankoną, nad rzeką Matauro i o Bolonię.

Prace geodezyjne mimo trudnych warunków bojowych i silnego ognia artylerii niemieckiej były wykonane na czas i wzorowo, dzięki czemu korzystająca z nich artyleria walczy przyczyniła się do zwycięstwa i chwały oręża polskiego. Kpt. Dzikiewicz jednocześnie pogłębia swą wiedzę z astronomii geodezyjnej i opracowuje a następnie wydaje podręcznik pt. "Astronomia sferyczna i praktyczna dla oddziałów pomiarowych". Po kapitulacji Niemiec i zakończeniu wojny mjr inż. B. Dzikiewicz poprzez Francję i Wielką Brytanię wraca do ojczyzny w roku 1947. Wzbogacony w doświadczenia II wojny światowej oddaje swe usługi Ludowemu Wojsku Polskiemu. Z dniem 4 października 1947 r. przydzielony zostaje do swej macierzystej jednostki - do Wojskowego Instytutu Geograficznego, gdzie zostaje szefem Wydziału Geodezyjnego Służby Topograficznej Wojska Polskiego.

W czasie II wojny światowej podstawowa osnowa geodezyjna kraju i mapy topograficzne zostały w dużym stopniu zniszczone. Trzeba było wiele prac geodezyjnych i kartograficznych

Imiona rodziców _____
Elżbieta i Władysław
Stan rodzinny *żonaty*
Miejsce i data wystawienia legitymacji
Jangi-Jul dnia 15.VII. 1942 r.

Ważna do dn. 31 grudnia 1942 r.
DOWÓDCA POLSKICH SIŁ ZBROJNYCH
W ZSRR.
W. Anders
WŁADYSLAW ANDERS GEN. DYW.

WYŚCISNIE
wzrost *niski* kolor włosów *szarym*
kolor oczu *niebieskie* szczególne oznaki _____
Bronisław Dzikiewicz kpt.
Podpis w łacińskich literach

DOWÓDZTWO POLSKICH SIŁ ZBROJNYCH w Z. S. R. R.

LEGITYMACJA OSOBISTA
Nr *65/ofic.*

Nazwisko i imię _____
Dzikiewicz Bronisław
Stopień *Kapitan-geogr. inżynier.*
Służba do Służby wojskowej _____
służba stała
Przynależność służbowa *D-tywo*
Polski Siły Zbrojne w Z. S. R. R.
Stanowisko *Triangulator Sam.*
Ref. Topograficznego Sztabu

rozpocząć od początku.

Wydział kierowany przez mjr inż. B. Dzikiewicza wykonał szereg poważnych prac dla MON i współpracował z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii. W szczególności trafny i bardzo cenny był jego wkład w pracy dla gospodarki narodowej. Był on także jednym z organizatorów pomiarów deklinacji magnetycznej i opracowania map izagon dla terenu Polski. Jednocześnie od roku 1948 wykładał w Oficerskiej Szkole Topografów - astronomii i geodezji wyższą. W latach 1949-1952 wykładał także na kursach tzw. Wysokiej specjalności organizowanych przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich dla inżynierów i opracowywał skrypty z zakresu triangulacji i pomiarów magnetycznych. Bierze także aktywny udział w organizacji I Kongresu Nauki Polskiej oraz II Kongresu Inżynierów i Techników.

W 1952 roku z inicjatywy ppłk inż. B. Dzikiewicza zostaje utworzone czasopismo naukowe - kwartalnik "Geodezja i Kartografia", którego zastępcą redaktora naczelnego zostaje, pełniąc te obowiązki przez ponad ćwierć wieku, bo do 1978 roku. Przez wiele lat był również członkiem kolegium redakcyjnego "Rocznika Astronomicznego" wydawanego przez Instytut Geodezji i Kartografii.

W roku 1953 ppłk B. Dzikiewicz rozpoczyna wykłady z geodezji, astronomii i topografii dla słuchaczy Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. Z jego wybitnej inicjatywy w roku 1957 zostaje utworzona w WAT specjalność geodezji wojskowej. Zostaje pierwszym Szefem Katedry Geodezji i Topografii na tej specjalności a później prodziekanem Wydziału Inżynierii i Geodezji Wojskowej WAT. Wydaje mi się, że należy tu wspomnieć, że ja autor niniejszego wspomnienia, od 1 maja 1957 roku dostaję się pod skrzydła tego wspaniałego człowieka, który mnie wiele dobrego nauczył za co jestem Mu niezmiernie wdzięczny, a z chwilą odejścia na emeryturę w roku 1969 przekazał mi dalsze kierowanie zbudowaną przez siebie komórką naukową w WAT.

Również w roku 1953 ppłk Dzikiewicz obejmuje wykłady z topografii na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, a w roku 1957 zostaje mianowany przez Ministra Szkolnictwa Wyższego zastępcą profesora. Nominację na takie samo stanowisko w WAT uzyskuje również w roku 1958 od Ministra Obrony Narodowej.

12 października 1962 roku powołany zostaje na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Wojskowej Akademii Technicznej. Od tego czasu ppłk prof. B. Dzikiewicz poświęca się całkowicie pracy naukowej i kształceniu młodzieży.

Z jego inicjatywy została utworzona jako jedna z pierwszych w naszym kraju "Stacja obserwacji sztucznych satelitów Ziemi", której został kierownikiem. Był on także twórcą względnie współtwórcą kilku wynalazków, na które otrzymał świadectwo patentowe, z których może najważniejszy jest składany, przenośny sygnał geodezyjny. Sygnał ten został wdrożony i przez wiele lat był wykorzystywany w służbie topograficznej WP.

Pelen zawsze zapалу, energii i inicjatywy przez wiele lat bierze czynny udział w pracach Komitetu Geodezji i Astronomii PAN będąc również członkiem Rady Naukowej Zakładu Astronomii PAN. Płk prof. B. Dzikiewicz prowadził bardzo szeroką działalność naukową. Główną jednak jego troską było wychowanie i wykształcenie młodych kadr o wysokich kwalifikacjach. Był kierownikiem kilkudziesięciu prac dyplomowych - magisterskich w WAT. Był promotorem trzech zakończonych pozytywnie prac doktorskich oraz recenzentem kilku przewodów doktorskich i habilitacyjnych. Dokonał także wiele recenzji artykułów naukowych opublikowanych w kwartalniku Geodezja i Kartografia. Był także autorem dwudziestu sześciu opracowań naukowych wydrukowanych w Wiadomościach Służby Geograficznej, w Biuletynie WAT, w kwartalniku Geodezja i Kartografia oraz Przeglądzie Geodezyjnym. Opracowania Jego dotyczyły głównie: zabezpieczenia działań bojowych w

dane geodezyjno-kartograficzne, astronomii, topografii, kartografii, triangulacji podstawowej. Wydanych zostało drukiem osiem jego podręczników i książek związanych ściśle z wyżej wymienioną tematyką. W ostatnich latach swego pracowitego życia prof. B. Dzikiewicz opracował i wydał jeszcze jedną książkę pt. "Wspomnienia oficera geodety". Książka ta jest ciekawym reportażem, bogatych jego przeżyć z czasów II wojny światowej. Warto przeczytać. Wszystkie opracowania i książki prof. Dzikiewicza odznaczają się jasnym i prostym stylem oraz wnikliwym i wyczerpującym ujęciem, nawet gdyby dotyczyły tematów trudnych i naukowych. Ale w ostatnim roku swego życia w roku 1978 spotkał się w bardzo licznym gronie Jego przyjaciół, znajomych i kolegów w Muzeum Techniki, gdzie wygłosił referat niezwykle gorąco przyjęty, na temat "Prace Wojskowego Instytutu Geograficznego w latach 1918-1939", Jego zakładu pracy, z którym był związany przez przeszło pół wieku, a który bardzo ukochał.

Prof. B. Dzikiewicz w uznaniu za swe prace w okresie międzywojennym otrzymał następujące odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi (1938 r.), Medal za 10 lat służby w Wojsku Polskim (1928 r.), Medal za 20 lat służby w Wojsku Polskim (1938 r.), Za swe czyny bojowe w kampanii włoskiej otrzymał odznaczenia: The Star 1939-1945 - odznaczenie bojowe amerykańskie, Italy Star - odznaczenie bojowe włoskie, Srebrny Krzyż Zasługi z mieczami (1944 r.), Krzyż Walecznych 1945 r.), Złoty Krzyż Zasługi z mieczami (1946 r.), Krzyż Pamiątkowy Monte Cassino (1947 r.). Za bogatą działalność zawodową i społeczną ppłk prof. B. Dzikiewicz otrzymał od władz polskich liczne odznaczenia, wymienię tylko najważniejsze: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1968), Złoty Krzyż Zasługi (1957), Medal Zwycięstwa i Wolności (1960 r.), Medale: brązowy, srebrny i złoty - Siły zbrojne w służbie ojczyźnie, Medal srebrny - Za zasługi dla obronności, Złotą odznakę Za zasługi dla Geodezji i Kartografii.

Płk prof. Bronisław Dzikiewicz pracował intensywnie nad interesującymi go zagadnieniami zawodowymi do ostatnich dni życia. Zmarł nagle w dniu 3 września 1978 r. w Warszawie. Pochowany został na Cmentarzu Powązkowskim. Na miejsce Jego wiecznego spoczynku odprowadziło Go niezmiernie wielu przyjaciół, kolegów i wychowanków w asyście Kompanii Honorowej Wojska Polskiego i orkiestry wojskowej. Wypowiedziane nad Jego trumną słowa pożegnania przez najbliższych, uświadomiły licznie zebranych, że straciliśmy wielkiego Człowieka. W pamięci swych licznych wychowanków tak Wojskowej Akademii Technicznej jak i Politechniki Warszawskiej pozostanie zawsze jako zasłużony, uczynny nauczyciel akademicki, a w pamięci kolegów jako wyjątkowo prawy i życzliwy człowiek. Ja osobiście straciłem wspaniałego przyjaciela, który już od 1950 roku wszczepiał we mnie szacunek i zamilował do zawodu nauczyciela akademickiego, a odchodząc w roku 1969 na zasłużoną emeryturę przekazał mi w spadku swój dorobek życia, Katedrę Geodezji i Topografii WAT, przemienioną następnie w Instytut Geodezji i Fotogrametrii, a w końcu przekształconą w Instytut Geodezji i Meteorologii Wojskowej WAT.

Płk w st. spocz. prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

Literatura:

Eugeniusz Łukasiewicz, Płk prof. Bronisław Dzikiewicz, Przegląd Geodezyjny 1979 r.
Andrzej Pachuta, Stanisław Pachuta, Historia rozwoju i osiągnięcia geodezji polskiej, Warszawa 1996.

SPECJALIZACJA ZAWODOWA

Komisja Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników Stowarzyszenia Geodetów Polskich

SPECJALIZACJĘ ZAWODOWĄ INŻYNIERA I stopnia otrzymał Dr inż. Andrzej PACHUTA

laminem Komisji.

Komisja Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP na posiedzeniu w dniu 3

Kandydat wystąpił z wnioskiem do Komisji Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP w listopadzie 1998 r. o nadanie mu I-go stopnia specjalizacji zawodowej inżyniera w zakresie: Geodezyjnych Pomiarów Podstawowych oraz w zakresie Geodezji Inżynieryjno-Gospodarczej. Wniosek został poparty przez Przewodniczącego Stowarzyszenia Geodetów Polskich prof. dr hab. inż. Kazimierza Czarneckiego oraz Dyrektora Instytutu Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej PW prof. Janusza Śledzińskiego. Wniosek zawiera wszystkie niezbędne dokumenty zgodnie z obowiązującym regu-

laminem Komisji. Komisja Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 1998 r. powołała Zespół Kwalifikacyjny reprezentujący Oddział Warszawski naszego Stowarzyszenia w składzie: prof. dr hab. inż. Marcin Barlik - przewodniczący, płk dr inż. Andrzej Macioch - wiceprzewodniczący, mgr inż. Leszek Ciciura - sekretarz oraz członkowie: inż. Czesław Kołtuniak, prof. dr hab. inż. Adam Linsenbarth, prof. dr hab. inż. Kazimierz Michalik oraz mgr inż. Janusz Wernik. Powołano równocześnie recenzentów do dokonania recenzji dorobku kandydata w osobach: prof. dr hab. inż. Henryka Brysia z Politechniki Krakowskiej oraz prof. dr hab. inż. Andrzeja Sas-Uhrnowskiego z Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie.

Po nadesłaniu recenzji Zespół kwalifikacyjny w dniu 20 stycznia 1999 roku przeprowadził publiczną prezentację dorobku kandydata. Gospodarzem i organizatorem tego spotkania naukowego było Koło Zakładowe SGP przy Politechnice Warszawskiej, w którym uczestniczyło ponad 30 osób. Po wstępnych formalnościach regulaminowych, sekretarz Zespołu przedstawił sylwetkę kandydata, który następnie przedstawił swój dorobek naukowy i zawodowy z prawie

25 letniej działalności, a Panowie recenzenci przedstawili swoje opinie. Po przedstawieniu dorobku Kandydata wywiązała się dyskusja, w której wzięło udział 5 osób. Na zakończenie publicznej prezentacji dorobku Zespół Kwalifikacyjny w głosowaniu tajnym postawił wniosek o nadanie kol. Andrzejowi Pachucie I-go stopnia specjalizacji zawodowej inżyniera.

Tego samego dnia odbyło się plenarne zebranie Komisji Specjalizacji Zawodowej SGP, która jednomyślnie nadała Kandydatowi I-szy stopień specjalizacji zawodowej inżyniera w zakresie: Geodezyjne pomiary podstawowe oraz Geodezja Inżynieryjno-Gospodarcza.

Dyplom Specjalizacji Zawodowej Inżyniera podpisany przez Prezesów FSNT NOT i SGP został wręczony dr inż. Andrzejowi Pachucie przez Prezesa SGP prof. dr hab. Kazimierza Czarneckiego na zebraniu plenarnym Zarządu Głównego SGP w dniu 9.04.1999. Czytelnikom WIADOMOŚCI SGP przedstawiamy krótką charakterystykę sylwetki dr inż. Andrzeja Pachuty, specjalisty I-go stopnia.

Andrzej Pachuta urodził się 4 stycznia 1953 r. w Cieplicach Śląskich-Zdroju. Szkołę podstawową kończy już w Warszawie, bowiem ojciec jego Stanisław został służbowo w roku 1957 przeniesiony do Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie, szkołę średnią - 40 Liceum Ogólnokształcące z rozszerzonym językiem niemieckim kończy w roku 1971. W tym samym roku po pozytywnie zdanych egzaminach wstępnych, przyjęty został w skład studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. W roku 1976 kończy studia na specjalności geodezja inżynieryjno-gospodarcza. Pracę dyplomową pisał jednak w innej specjalności pod kierownictwem prof. dr hab. inż. Marcina Barlika na temat "Analiza laboratoryjnych i polowych metod kalibracji grawimetrów kwarcowych".

Od 1 października 1976 został zatrudniony w Instytucie Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej PW, gdzie pracuje nieprzerwanie do dnia dzisiejszego. Pierwsze prace naukowe, w których brał udział związane były z instrumentoznawstwem geodezyjnym. Temat "Badanie wpływu ośrodka na dokładność pomiaru dalmierzem laserowym" otworzył cały cykl tematów instrumentalnych, którymi w zasadzie do chwili obecnej się zajmuje.

Od 1978 roku do chwili obecnej uczestniczy w badaniach na poligonie geodynamicznym w Pieninach. Rozwój metod pomiarowych miał oczywiście wpływ na koncepcję poziomej sieci geodynamicznej. Wynikiem ewolucji tych badań, dochodzi do tworzenia kombinowanej sieci z obserwacjami klasycznymi i GPS, co dziś jest już standardem.

W roku 1978 został zakwalifikowany do udziału w pierwszej 6-miesięcznej samodzielnej polskiej wyprawie polarnej na Antarktydę kierowanej przez doc. dr inż. Wojciecha Krzemińskiego. Głównym jego zadaniem było m.in. nawiązanie między stacjami polarnymi Mirnyj a punktem w Oazie Bungera. Ponadto zostały przez niego wykonane pomiary geodezyjne, grawimetryczne, astronomiczne fotografometryczne i magnetyczne niezbędne do zrealizowania zamierzonych celów wyprawy naukowej.

W latach 1982-1984 wiele pracy wniósł i poświęcił na zorganizowanie pierwszej wyprawy naukowej pracowników i studentów Wydziału Geodezji i Kartografii PW na Spitsbergen. Jako inicjator i kierownik kilkumiesięcznej wyprawy na Spitsbergen opracował szczegółowy jej program. Podstawowym zadaniem było założenie osnowy geodynamicznej na obszarze południowego Spitsbergenu wokół fiordu Hornsund. Ponadto kilkunastoosobowa ekipa przeprowadziła pomiary mające na celu badania ruchu lodowców oraz pomiary niwelacyjne w celu dowiezienia założonego tam mareografu, do jednego z punktów osnowy wysokościowych.

Z racji jego zainteresowań problematyką geodezji wyższej i geodezji inżynieryjnej Andrzej Pachuta opracował szereg programów, które wpłynęły nie tylko na zwiększenie komfortu prowadzonych prac, ale również spowodowały zwiększenie dokładności wykonywanych pomiarów. Opracowane przez niego programy można podzielić na kilka grup, które znalazły zastosowanie w następujących działach geodezji, i tak:

- **Niwelacja geometryczna.** Obecnie coraz częściej w pracach niwelacyjnych wykorzystuje się niwelatory kodowe, dzięki którym wyeliminowano potrzebę optycznego odczytu lat. Nie zawsze jednak instrumenty te mogą być stosowane. Są zresztą dość drogie, a klasyczne instrumenty nie są mniej dokładne. Opracowany przez niego program NIWP do niwelacji precyzyjnej pozwala obserwatorowi na prowadzenie kontroli pomiaru na każdym etapie. Poprawki: komparacyjna i termiczna wprowadzane są do każdego odczytu, przy uwzględnieniu ścisłych formuł, dzięki czemu częściowo eliminowane są błędy o charakterze nie tylko systematycznym ale i przypadkowym. Gromadzenie danych w pamięci komputera polowego pozwala na natychmiastowe porównanie niwelacji w kierunku "Tam" i "Powrót" oraz tworzenie zestawień przewyższeń dla linii niwelacyjnych. Dotychczas przy zapisie w klasycznym dzienniku niwelacyjnym po zejściu z terenu należało obliczać poprawki i kontrolować wszystkie odczyty z lat. Dzięki automatyzacji odpadła potrzeba wielogodzinnego codziennego "ślęczenia" nad dziennikami. Zaleta ta została szybko dostrzeżona i wszystkie polskie firmy wykonujące pomiary I i II klasy niwelacji wykorzystywały to oprogramowanie. Również wykonywanie niwelacji technicznej można było uprościć dzięki wykorzystaniu programu NIWTECH. W badaniach geodynamicznych i pracach związanych z wyznaczaniem pionowych deformacji obiektów inżynierskich wykorzystywane są nowe wersje programów NIWPH i NIWPHW. Duży wpływ na wyniki niwelacji precyzyjnej ma refrakcja pionowa. Uwzględnianie jej jest bardzo kłopotliwe. Na Politechnice Krakowskiej prof. dr hab. Henryk Bryś opracował teoretycznie, metodę częściowej eliminacji wpływu refrakcji na mierzone przewyższenia. Zbudowany został prototyp gradientometru do pomiaru różnic temperatury. Dr A. Pachuta wykonał do tych

spraw oprogramowanie NIWPR, które pozwoliło na zautomatyzowanie procesu pomiarowego oraz procesu wyznaczania poprawki refrakcyjnej dla każdego odczytu z łąty niwelacyjnej. Pozwala to wyznaczyć poprawki refrakcyjne dla każdego mierzonego odcinka niwelacji. Technologia ta znalazła zastosowanie w pracach niwelacyjnych prowadzonych przez Politechnikę Krakowską na obiektach hydrotechnicznych.

- **Niwelacja trygonometryczna.** W terenach górskich wykonywanie klasycznej niwelacji geometrycznej jest niezwykle uciążliwe. Celowe muszą być niejednokrotnie krótsze od 5 m, co wpływa nie tylko na czas pomiaru ale i na dokładność wyznaczanego przewyższenia. Czas wykonania tego typu pomiarów można skrócić nawet 3-krotnie stosując niwelację trygonometryczną. Klasyczna niwelacja trygonometryczna ze względu na wpływ środowiska (refrakcja pionowa) nie pozwala uzyskać wysokiej precyzji pomiarów. Wykorzystanie jednak pary instrumentów (tachimetrów elektronicznych) i wykonywanie pomiarów synchronicznych pozwala na uzyskiwanie dokładności II klasy niwelacji. W celu zautomatyzowania procesu pomiarowego dr A. Pachuta stworzył programy TRYG3 i TRYG4, dzięki którym kontrolowany jest pomiar na każdym etapie, a obserwacje (odczyty kół pionowych i odległości) są automatycznie transmitowane "po kablu" do minikomputera, dzięki czemu eliminowane są błędy odczytu. W pamięci komputera przechowywany jest dziennik pomiarowy oraz automatycznie tworzone są zbiory zestawiające wyniki pomiarów dla poszczególnych linii pomiarowych. Program ten jest wykorzystywany z powodzeniem przez Instytut Geodezji Wyższej PW na górskich poligonach geodynamicznych. Innym problemem związanym z niwelacją trygonometryczną jest badanie przebiegu geoidy na podstawie łącznego opracowania pomiarów trygonometrycznych i pomiarów GPS. Oprócz zautomatyzowania rejestracji pomiarów niwelacji trygonometrycznej Kol. A. Pachuta opracował programy NTGPS, na podstawie których można wyznaczać odchylenia pionu, a następnie określać undulacje geoidy. Technologia ta znalazła zastosowanie w pracach naukowych prowadzonych przez wspomniany już Instytutu GW PW.

- **Grawimetria.** W latach 1995-1998 wykonane zostały w Polsce pomiary różnica przyspieszenia siły ciężkości w podstawowej osnowie grawimetrycznej. Do lat 90 obowiązywało embargo na dostawę do Polski precyzyjnych grawimetrów. Dopiero po zawieszeniu embargo Instytut mógł zakupić 3 nowoczesne grawimetry statyczne La Cosa & Romberg i Scintres Autograv CG3. W celu zautomatyzowania pomiarów grawimetrycznych skonstruowane zostały specjalne woltomierze cyfrowe, które po podłączeniu do minikomputera pozwalały na rejestrację odczytów. Przygotowane specjalistyczne oprogramowanie na minikomputer PSION ORGANIZER LZ64 pozwoliło na wykonanie rejestracji odczytów, wprowadzenie wszystkich niezbędnych poprawek oraz na obliczenie różnic przyspieszenia między mierzonymi punktami. Dr Pachuta zaproponował pięć metod odczytów grawimetru (zerowania, interpolacyjna, woltometryczna quasizerowania i automatyczna), które mogą być stosowane zamiennie w zależności od rodzaju wykonywanych prac grawimetrycznych. Program GRAW 20 wykorzystany był podczas prac w sieci podstawowej. Dla potrzeb prac prospekcyjnych dr Pachuta przygotował wersję programu GRAW 21 dla Przedsiębiorstwa Badań Geofizycznych. Program ten umożliwia wyznaczenie dryftu na podstawie pomiarów wykonywanych na punktach osnowy grawimetrycznej. Ponadto program ten posiada opcję obliczania wartości przyspieszenia na mierzonych punktach profili grawimetrycznych. Program ten był wykorzystywany między innymi w pracach poszukiwawczych ropy naftowej prowadzonych w Polsce przez amerykańską firmę TEXACO.

Przedstawione powyżej programy są uniwersalne i mogą służyć przy rejestracji i obliczeniach różnic przyspieszenia wykonywanych dowolnym grawimetrem statycznym. Każdy grawimetr przed dopuszczeniem do pomiarów powinien zostać zbadany i wykalibrowany. Kalibrację metodą nachylenia i metodą "na bazie" wykonuje Instytut Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej PW. W celu zautomatyzowania pomiarów kalibracyjnych A. Pachuta stworzył program CECH 4, dzięki któremu natychmiast po wykonaniu kalibracji uzyskuje się stałą grawimetru wraz z charakterystyką dokładności. Przebieg kalibracji kontrolowany jest przez komputer i na każdym jej etapie sygnalizowane są ewentualne błędy popełniane przez obserwatora.

W pomiarach absolutnych przyspieszenia siły ciężkości należy zredukować uzyskaną wartość przyspieszenia na powierzchnię odniesienia. Dr Pachuta stworzył programy GRADIENT i GRAWGRAD, dzięki którym można obliczyć pionowy lub poziomy gradient przyspieszenia, bądź automatycznie wprowadzać redukcję do wykonanych odczytów z uwzględnieniem rzeczywistego a nie normalnego gradientu przyspieszenia. Programy automatyzujące gradientu zostały wykorzystane między innymi w pracach badawczych na zlecenie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii związanych z pomiarami absolutnymi na punktach podstawowej osnowy grawimetrycznej Polski.

- **Redukcje, Transformacje.** W pracach geodezyjnych należy obserwować wielkości redukowane na wybraną powierzchnię odniesienia lub bezpośrednio wprowadzać poprawki redukcyjne związane z wyznaczaniem kątów, kierunków, azymutów, długości na płaszczyźnie odwzorowawczej. Wychodząc temu postulatowi naprzeciw, dr Pachuta opracował szereg programów wyznaczających bezpośrednio w terenie odpowiednie redukcje czy też poprawki. Przykładowo program DŁUGOŚĆ pozwala na wyznaczenie poprawki atmosferycznej do mierzonej długości dalmierzem elektromagnetycznym, a następnie wykonać redukcję tej długości do znaków (centr - centr), oraz wyznaczyć długości na wybranej elipsoidzie obrotowej

(Krassowski, WGS84, Bessel), a także długość cięciwy. Program REDUKCJA wyznacza poprawki redukcyjne na płaszczyznę odwzorowawczą, a program NIWAG pozwala na badanie przebiegu geoidy względem wybranej elipsoidy na podstawie wykonanych obserwacji astronomicznych i obserwacji GPS.

- **Przeliczenie współrzędnych.** W praktyce geodezyjnej często spotykamy się bezpośrednio w terenie z koniecznością przeliczenia współrzędnych z układu geocentrycznego na układ geodezyjny i odwrotnie oraz z układu elipsoidalnego geodezyjnego na układ płaski w dowolnym odwzorowaniu i odwrotnie. Wychodząc temu problemowi naprzeciw dr A. Pachuta stworzył programy BLHXYZ oraz UTM a także program LEGENDRE pozwalający na rozwiązywanie małych trójkątów elipsoidalnych. W niektórych problemach zwłaszcza o charakterze lokalnych przy kombinacji pomiarów satelitarnych i klasycznych naziemnych można zanieść niektóre z redukcji. Należy wtedy jednak wybrać lokalną elipsoidę odniesienia. Program LEGENDRE pozwala na wyznaczenie parametrów takiej lokalnej elipsoidy. Programy CLARK i GAUSS22 pozwalają na przenoszenie współrzędnych - zadanie wprost i odwrotne - na dowolnie wybranej elipsoidzie odniesienia.

- **Poligonizacja precyzyjna.** We współczesnej geodezji zachodzi konieczność zagęszczania punktów wyznaczonych technologią GPS klasycznym pomiarem poligonizacyjnym. Dr Pachuta opracował kombinację programów POLIG2, KATPOZ, i REDGK, dzięki którym bezpośrednio w terenie można wyznaczyć współrzędne na wybranej płaszczyźnie odwzorowawczej. W tym celu należy zadeklarować współrzędne płaskie X, Y, i H punktu wyjściowego lub współrzędne geocentryczne X, Y, Z bądź współrzędne geograficzne B, L, H, a następnie bezpośrednio w terenie należy rejestrować kąty poziome, pionowe i odległości w dowolnej liczbie serii. Program umożliwia bezpośrednio w terenie przybliżone wyrównanie w terenie wyników obserwacji lub przygotowanie danych do wyrównania ścisłego. Programy powyższe zostały wykorzystane w pracach prowa-

dzonych przez Instytut Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej PW.

Dr inż. Andrzej Pachuta wymienia kilkadziesiąt najważniejszych Jego zdaniem prac określonych jako osiągnięcia zawodowe inżyniera w zakresie geodezyjnych pomiarów podstawowych i geodezji inżyniersko-gospodarczej, które zostały wdrożone do praktyki i produkcji geodezyjnej.

Wykaz publikacji i referatów wygłoszonych na konferencjach i seminariach Naukowo-technicznych obejmuje 104 pozycje z czego 31 w językach obcych - angielskim i niemieckim.

Dr A. Pachuta ma 7 zagranicznych staży naukowych, naukowo-produkcyjnych w tym wypraw naukowych na Antarktydę i Spitsbergen. Po ukończeniu studiów wyższych zaangażował się do pracy społecznej w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich, pełniąc m.in. funkcje: Sekretarza, wiceprzewodniczącego, a od roku 1992 przewodniczącego Koła SGP na Politechnice Warszawskiej. A w Zarządzie Głównym SGP kolejno: sekretarza i przewodniczącego Komisji ds. Polarnych, przewodniczącego Komisji ds. Młodej Kadry, członka Zarządu Głównego z wyboru imiennego, sekretarza Komisji ds. Specjalizacji Zawodowej, sekretarza Rady Programowej Przeglądu Geodezyjnego, sekretarza Komitetu i sekretarza Jury Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej, członka Prezydium (skarbnika) Zarządu Głównego SGP, sekretarza Gremium N-T ds. geodezji, kartografii, katastru i nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce.

Na uczelni pełnił funkcje: pełnomocnika Dziekana ds. Sportu, pełnomocnika Dziekana ds. Pomocy Materialnej Studentów, wiceprzewodniczącego Rady ds. Młodzieży przy Dziekanie Wydziału, opiekuna specjalności Geodezyjne Pomiarów Podstawowe studiów magisterskich oraz specjalności Pomiarów Geodezyjne studiów inżynierskich.

Za aktywną działalność naukową, dydaktyczną i społeczną był wyróżniony 8-krotnie Nagrodą rektorską Rektora PW różnych stopni, srebrną i złotą Odznaką Honorową SGP oraz srebrną Odznaką Honorową NOT.

OPINIOWANIE AKTÓW PRAWNYCH

*Pan Bogdan Borusewicz
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Warszawa*

Stowarzyszenie Geodetów Polskich zgłasza następujące uwagi do przekazanego nam projektu rozporządzenia ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie ewidencji gruntów i budynków.

Uwagi ogólne

Zdając sobie sprawę z niedoskonałości tego przepisu wynikającego głównie z przyjęcia znacznej części treści poprzedniego rozporządzenia do którego zgłaszaliśmy liczne uwagi, obecnie odnosimy się przede wszystkim do zmienionych zapisów.

Jesteśmy przekonani, że gruntownych zmian w tym zakresie wymaga zarówno ustawa "Prawo geodezyjne i kartograficzne" jak i przepisy wykonawcze.

Uwagi szczegółowe

1. do § 2, ust. 1 - po słownie "gospodarki" w miejsce słowa "gruntami" wstawić słowo "nieruchomościami" i kropkę. Nowe zdanie zacząć od słów: "Mogą one także służyć zapewnieniu...". Będą to stwierdzenia bliższe ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne.

ust. 3 pkt 1 - skreślić słowa: "w której skład wchodzi grunty".

ust. 3 pkt 3 - przed słowem "innych" dodać słowa "także".

2. do art. 24 ust. 3 - grupy rejestrowe nie są dostosowane do nowego ustroju administracji samorządowej (gmina, powiat, województwo samorządowe),

3. do § 26, ust. 1, pkt 7 - skreślić słowa "wraz z jego częściami składowymi", zastępując słowami "i jego części składowe"; wycenia się oddzielnie grunt i oddzielnie części składowe.

4. do § 27, ust. 1 pkt 3 - słowo "zurbanizowane" zastąpić słowami "przeznaczone do zabudowy"; grunty zabudowane są także gruntami zurbanizowanymi.

dotyczy ta uwaga także dalszej części projektu rozporządzenia i załączników.

5. § 30 ust. 1 - Przeredagować, w aspekcie aktualnych przepisów dotyczących służby geodezyjnej i kartograficznej (skreślić słowo "państwowej") oraz administracji publicznej; dotyczy także § 54,

6. § 38 ust. 1 pkt 4 - skreślić - jest to zawarte w postępowaniu zapisanym w pkt 2; dotyczy także załącznika 12

ust. 2 - zmienić redakcję - w ust. 1 wymienia się rodzaje postępowania a nie granic.

7. § 58 ust. 1 (nie oznaczony) pkt 1 - skreślić.

pkt 2 - sprawa niejasna; co będzie np. w przypadku przetargu lub wyłączenia gruntów Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.

8. w projekcie rozporządzenia nie znalazł się przepis, który istniał w poprzednim rozporządzeniu w § 65 ust. 2. przepis ten powinien pozostać.

*Pan dr inż. Marek Wojciech NAGLEWSKI
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
i Administracji Warszawa*

Stowarzyszenie Geodetów Polskich zgłasza następujące uwagi do przekazanego nam projektu Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia rodzajów map, materiałów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych, których reprodukcja, rozpowszechnianie i rozprowadzanie wymaga zezwolenia oraz trybu udzielania tych zezwoleń.

Projekt rozporządzenia jest zbyt restrykcyjny, konieczne jest ograniczenie wydawania zgód na reprodukcję materiałów z państwowego zasobu geodezyjno-kartograficznego.

Analiza treści projektu budzi poważne obawy, że wykonywanie prac geodezyjnych ulegnie biurokratyzacji. Powstaje pytanie czy materiały geodezyjne wydawane z zasobu dla wykonania prac geodezyjnych, reprodukcja materiałów dla celów publikacji oraz opracowań wynikających z przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym również wymagają zezwoleń. Jeśli nie to należy wprowadzić odpowiedni zapis.

Potrzebne jest naszym zdaniem dopracowanie pojęć: reprodukcja, rozpowszechnianie i rozprowadzanie.

Z prac Prezydium Zarządu Głównego SGP

Zebrań w dniu 24.03.1999 r.

- Omawiano sprawy związane z Zebraniem Zarządu Głównego SGP, które odbędzie się w dniu 9-10.04.1999 r. w Jasztarzewie Górce.

= Przyjęto porządek obrad zebrania

= Przyjęto protokół Nr 2/98 z zebrania Zarządu Głównego z dnia 6.11.1998 r.

- Zapoznano się z bilansem Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Zespołu Rzeczoznawców SGP. Po dyskusji postanowiono przedłożyć bilans do zatwierdzenia na zebraniu ZG SGP.

- Zapoznano się z planem finansowym Stowarzyszenia Geodetów Polskich i Zespołu Rzeczoznawców SGP przedłożonym przez Sekretarza Generalnego. Uznano że plan jest dobrze skonstruowany i można go przedstawić do zatwierdzenia przez Zarząd Główny SGP.

- Dyskutowano nad sprawą wysokości zysku odprowadzanego z działalności gospodarczej na działalność statutową. W roku

ubiegłym odprowadzono 85% zysku, postanowiono wystąpić do Zarządu Głównego o zwiększenie w roku 1999 do 90%.

- Rozpatrzono wniosek kol. Marka Fronczyka z Krakowa o wystąpienie do władz z propozycją ujęcia zawodu geodety w grupie wolnych zawodów. Postanowiono skierować wniosek do Głównej Komisji Szkolenia i Zawodu o przeanalizowanie tego problemu i zaproponowanie form dalszego działania.

- Zapoznano się z pismem Oddziału białostockiego SGP, w którym wnioskuję się o wystąpienie do odpowiednich władz z postulatem włączenia zawodu geodety do rejestru zawodów uciążliwych dla zdrowia, ustalanie chorób zawodowych oraz umożliwienie geodetom wcześniejszego przechodzenia na emeryturę. Prezydium stwierdziło, że już wielokrotnie stowarzyszenie nasze samodzielnie oraz za pośrednictwem związków zawodowych występowało w tych sprawach. Odpowiedź zawsze była negatywna. Informowano,

że nie stwierdza się chorób zawodowych, które by występowały częściej wśród geodetów niż wśród innych zawodów. Sprawa wcześniejszego przechodzenia na emeryturę geodetów jest sprawą bardzo trudną do przeprowadzenia. Jeżeli nie można stwierdzić, że zawód geodety jest uciążliwy dla zdrowia (brak chorób zawodowych), jeżeli bezrobocie w geodezji występuje w niewielkim stopniu, to czym można uzasadnić potrzebę potraktowania geodetów inaczej niż inne zawody. Oczywiście Prezydium ma na uwadze tę sprawę i jeśli zaistnieją nowe okoliczności będzie interweniowało u władz.

- Zapoznano się z pismem Dyrektora Zespołu Szkół Budowlano-Geodezyjnych w Łodzi w sprawie kształcenia techników geodetów w aspekcie reformy szkolnictwa. Postanowiono skierować pismo w tej sprawie do średnich szkół geodezyjnych w Polsce z prośbą o stanowisko, jak również rozpatrzyć możliwość zorgani-

zowania na ten temat narady ogólnopolskiej.
- Przyznano dwie zapomogi na ogólną kwotę 1000 zł.

Zebrań w dniu 5.05.1999 r.

- Zapoznano się z projektem rozporządzenia w sprawie państwowego system odniesień przestrzennych. Postanowiono, że projekt opinii w tej sprawie przygotowuje zespół z Sekcji Geodezji Wyższej.
- Długo omawiano propozycję T. Kuryłowicza Przewod-

niczącego Sekcji Geodezji Rolnej i Leśnej w sprawie zorganizowania spotkania z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, na którym omówione zostaną zagadnienia związane z Wojewódzkimi biurami Geodezji i Terenów Rolnych. W tej sprawie zostało już przez Stowarzyszenie skierowane w dniu 23.04.1999 r. pismo do Ministra A. Balazsa. Postanowiono, że Sekcja Geodezji Rolnej i leśnej opracuje i przedstawi Prezydium projekt przyszłej organizacji Wojewódzkich Biur Geodezji i Terenów Rolnych. Po przedyskutowaniu tego projektu na posiedzeniu Prezydium, będziemy

zabiegali o spotkanie z Ministrem.
- Przyznano jedną zapomogę w wysokości 600 zł.
- Omówiono zagadnienia związane z organizacją V Międzynarodowych Dni Geodezji Polsko-Czesko-Słowackich, 11-13.06.1999 r. Stwierdzono, że zaawansowanie prac organizacyjnych jest zadowalające. Postanowiono, że w dniu 21 maja przedstawiciele Prezydium wspólnie z przedstawicielami Komitetu Organizacyjnego z Katowic udadzą się do Ustronia i na miejscu podejmą decyzje dotyczące dalszych prac

ZEBRANIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO SGP

W dniach 9-10 kwietnia 1999 r. odbyło się w Jastrzębiej Górze Zebranie Zarządu Głównego SGP.

Zebrań otworzył Prezes SGP kol. Kazimierz Czarnecki. Na wstępie chwilę ciszy uczczono pamięć zmarłego członka Zarządu Głównego SGP, Przewodniczącego Zarządu Oddziału w Koszalinie kol. Aleksandra Marka. Obszerny porządek obrad został przyjęty jednogłośnie. Po powitaniu uczestników Zarząd Główny przez aklamację nadał Kolegom: Zdzisławowi Kurkowi z oddziału gdańskiego i Witoldowi Efnerowi z oddziału szczecińskiego godność "Zasłużony Senior SGP". Wręczenie dyplomu koledze Z. Kurkowi dokonali Prezes SGP kol. K. Czarnecki i Prezes Oddziału SGP w Gdańsku kol. R. Sławiński. Kolega W. Efner nie mógł być obecny na zebraniu.

Następnie wręczono dyplom specjalizacji zawodowej inżynierów i techników I stopnia kol. Andrzejowi Pachucie. Drugą osobą, która uzyskała specjalizację zawodową jest kol. Marek Woźniak, nieobecny na zebraniu. W kolejnym punkcie obrad Zarząd Główny SGP udzielił rekomendacji

w Warszawie w dniu 6.10.1998 r. Przystąpiono do dyskusji nad sprawozdaniem z działalności Prezydium za okres 6.10.1998 - 9.04.1999 r.

Kol. A. Pachuta poinformował o konferencji naukowo-technicznej nt. "Problemy automatyzacji w geodezji inżynierskiej", która odbyła się w Warszawie w dniach 15-16.03.99. Organizatorem konferencji była Sekcja Geodezji Inżynierskiej SGP. Sześć omówienie tej imprezy ukaże się w 23 Nr "Wiadomości".

Kol. K. Czarnecki poinformował o spotkaniu członków Prezydium z kol. Józefem Rackim. Spotkanie to miało miejsce na zebraniu Zarządu Oddziału w Kaliszu w dniu 18.03.br. Prezydium podziękowało kol. J. Rackiemu za bardzo dobrą współpracę w czasie pełnienia przez niego funkcji Głównego Geodety Kraju.

Kol. J. Bac-Bronowicz przekazała informację o konferencji naukowo-technicznej jaką zorganizowała Sekcja Kartograficzna SGP w dniach 5-6.03.br. we Wrocławiu. Tematem konferencji były: "Systemy informacji przestrzennej, automatyzacja modelowania kartograficznego i redakcji map w programach geodezyjnych i geograficznych kierunków studiów".

Kol. T. Kuryłowicz wystąpił z wnioskiem o szersze włączenie się Stowarzyszenia do prac nad nową organizacją służby geodezyjnej w Polsce. Konieczne jest szybkie wystąpienie do władz w sprawie Wojewódzkich Biur Geodezji i Terenów Rolnych. Pracownicy tych Biur mają duże trudności z terminowym otrzymywaniem poborów. Sytuacja ta jest spowodowana tym, iż pieniądze przeznaczone na prace urzędowo-rolne zostały przekazane przez Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej do wojewodów którzy nie znajdują podstaw prawnych aby te pieniądze przekazać do Marszałka Województwa (Samorząd), któremu podlegają WBGiTR-y. Ustalono, że Stowarzyszenie wystąpi z pismem w omawianej sprawie do Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Kol. St. Kluska poinformował o spotkaniu przedstawicieli oddziałów SGP w sprawie zaopiniowania projektu zarządzenia dotyczącego uprawnień zawodowych w geodezji.

Zarząd Główny jednogłośnie przyjął sprawozdanie z działalności Prezydium. Zatwierdzono składy osobowe:

Główniej Komisji Szkolenia i Zawodu: Przewodniczący - kol. R. Soloducha, członkowie koledzy: St. Grodzicki, W. Jaskowski, T. Kośka, St. Różanka, J. Walo.

Zespołu Legislacyjnego: Przewodniczący kol. Z. Marzec, członkowie koledzy: M. Szymański, St. Różanka, R. Sławiński

i St. Górczyński. Kolejne trzy punkty porządku obrad przewidywały podjęcie uchwał dotyczących spraw finansowych SGP. Jednogłośnie przyjęto sprawozdanie z wykonania budżetu za rok 1998, Stowarzyszenia Geodetów Polskich w tym Zarządu Głównego SGP oraz Zespołu Rzecznawców SGP.

Sprawozdanie z wykonania budżetu za 1998 rok na podstawie bilansu przyjętego przez US i WUS

I. Rachunek wyników		w złotych	
Dochody	Rodzaj Działalności	Koszty	
89.345,85	1. Kursy szkoleniowe, skrypty	90.128,30	
524.758,53	2. Konferencje, walne zgr.oddziałów	456.432,24	
-	3. Narady, sympozja, biuletyny	10.050,10	
-	4. Działalność statutowa Oddziałów	226.571,00	
46.429,94	5. Konkursy	54.632,81	
-	6. Odczyty, doskonalenie wiedzy	-	
-	7. Wycieczki krajowe, zawody	21.037,64	
-	8. Podejmowanie specj.zagr. w Polsce	-	
-	9. Wyjazdy specj.polskich i zagr.	13.907,04	
-	10. Komisje, sekcje, koszty utrzym.ZG	260.657,33	
-	11. Inne-turcje, rajdy, spartakiady	-	
298.403,84	12. Składki członków zwyczajnych	-	
600,-	13. Składki członków wspierających	-	
-	14. Zmiana stanu produktów-zwiesz.	-	
50.687,20	15. Koszty i dochody z lat ubiegłych	-	
-	16. Inne przychody finansowe	32.056,93	
-	17. Zjazd	-	
1.010.225,36	Razem	1.165.473,39	
155.248,03	Wynik finansowy	-	
1.165.473,39	Razem	1.165.473,39	
II. Zmiany w funduszu środków obrotowych			
651.173,82	1. Stan fund.obrot. na pocz. 98 r.	-	
222.861,78	Rozliczenie dział.Zesp.Rzecz.	-	
-	+ odpis z zysku i pod.doch.	-	
-	- zmniejszenie o pod.doch. 36%	17.051,00	
-	3. Wynik na dział.statutowej niedobór	143.473,11	
-	4. Inne dochody	-	
11.774,92	5. Stan funduszu na koniec 98 r.	723.397,61	
-	6. Dotacje, FSNT	1.888,80	
885.810,52	Suma bilansowa	885.810,52	

REKOMENDACJA

nr ... 1999.

Stowarzyszenia Geodetów Polskich dla

WARSZAWSKIEGO PRZEDSIĘBIORSTWA GEODEZYJNEGO SA

Zarząd Główny SGP

daje gwarancję profesjonalnego i rzetelnego wykonywania przez w/w firmę (instytucję) prac w zakresie:

1. Geodezyjne pomiary szczegółowe - sytuacyjne i wysokościowe.
2. Pomiary realizacyjne i inwentaryzacyjne.
3. Geodezyjna obsługa inwestycji.
4. Pomiary przemieszczeń i odkształceń.
5. Fotogrametria.
6. Redakcja map.
7. Opracowania geodezyjne dla celów projektowych.

Rekomendacja jest ważna w okresie od 09.04.1999 r. do 08.04.2003 r.

Przewodniczący
Krajowego Zarządu Głównego
[Podpis]
Marek Woźniak

Przewodniczący
Zarządu Głównego
[Podpis]
Kazimierz CZARNECKI

Warszawa, dnia 09 kwietnia 1999 r.

Warszawskiemu Przedsiębiorstwu Geodezyjnemu.

Po tej uroczystej części głos zabrał R. Sławiński Prezes Oddziału SGP w Gdańsku. Scharakteryzował prace oddziału, zaprezentował imprezy jakie w roku bieżącym były i będą organizowane przez oddział. Poinformował, że brak jest dopływu do organizacji młodych geodetów. Duże trudności występują we współpracy z jednostkami geodezyjnymi z uwagi na bardzo dużą ilość podmiotów geodezyjnych.

Po tym wystąpieniu jednogłośnie został przyjęty Protokół Nr 2/98 z Zebrania Zarządu Głównego SGP, które odbyło się

Rozliczenie wpływów i wydatków Biura Zarządu Głównego SGP za 1998 r.

Wpływy	
- 50% składek członków zwyczajnych	149.201,92
- zysk z Zespołu Rzecz. na dział.	40.469,78
- zysk z Kongresu Katastralnego	80.377,03
razem	270.048,73
Wydatki	
1. Amortyzacja	3.735,52
2. Zużycie materiałów i energii	4.467,12
3. usługi obce (telefony, naprawy, pren.)	49.677,61
4. Wynagrodzenia:	
- osobowe	82.440,60
- bezosobowe	11.092,00
5. Narzuty na wynagrodzenia (ZUS, ZFS)	45.506,19
6. Pozostałe koszty:	
- zapomogi	17.838,00
- czynsz (12 mies. x 1.175,52)	14.106,24
- składki FSNT	2.385,20
- składki FIG i ISPRS	8.866,66
7. Delegacje	28.968,53
8. Koszty zjazdu 1998 R.	32.056,93
RAZEM	301.140,60

Sprawozdanie finansowe Zespołu Rzecznawców SGP
za 1998 r.

Lp.	Wyszczególnienie	Plan	Wykonanie
1.	Przychody ze sprzedaży	600.000	760.930
2.	Koszty uzyskania przychodów	480.000	514.401
	Zysk	120.000	246.529
Podział zysku			
1.	SGP - odpis na dział. statutową - 8%	102.000	209.550
2.	SGP ZG - odpis na podatek dochodowy	6.480	13.312
3.	Fundusz załogi (nagrody + skl. ZUS)	7.000	7.045
4.	Odpis na fundusz statutowy	4.520	16.622

Przyjęto plan finansowy (projektorium) na rok 1999 Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Zespołu Rzecznawców SGP:

sposób rozliczeń prowadzi do obciążenia Stowarzyszeń przez NOT za korzystanie z pomieszczeń w Domu Technika, które dotychczas było nieodpłatne.

Plan finansowy SGP na rok 1999 (projektorium)

Lp.	Rodzaj działalności	Koszty w tys.zł	Dochoady w tys.zł
<u>Odpłatne</u>			
1.	Konferencje naukowo-techniczne	320,0	350,0
2.	Kursy szkoleniowe	120,0	130,0
3.	Konkursy		
<u>Nieodpłatne</u>			
1.	Koszty utrzymania Zarządu	380,0	
2.	Koszty utrzymania władz statut (komisji, kół, sekcji)	50,0	
3.	Doskonalenia wiedzy czł.stow. - narady	5,0	
	- wystawy	5,0	
	- konkursy		
	- nagrody konkursowe	20,0	
4.	Współpraca z zagranicą - przyjazdy	10,0	
	- wyjazdy	40,0	
5.	Odczyty i filmy		
6.	Wycieczki krajowe	30,0	
7.	Sport, rekreacja, kultura		
8.	Zjazd delegatów SGP	10,0	
9.	Składki członków zwyczajnych		320,0
10.	Składki członków zbiorowych		10,0
	Razem	990,0	810,0
	Wynik finansowy		180,0
		990,0	990,0

Zmiany w funduszu środków obrotowych

Lp.	Opis	Wzrost	Spadek
I.	Fundusz obrotowy - stan na pocz.1999 r.	723.397,61	
II.	Zmniejszenia - Zespół Rzezc.SGP pod. doch. 34%		7.650,00
III.	Zwiększenia - Zespół Rzezc.SGP z rozl.wyniku - z tyt. wyniku finansowego	127.500,00	180.000,00
IV.	Stan funduszu obr. na koniec r.		663.247,61
	Suma bilansowa	850.897,61	850.897,61

II. Plan finansowy (projektorium) Zespołu Rzecznawców SGP na rok 1999

1. Przychody ze sprzedaży 650.000
2. Koszty uzyskania przychodów 500.000
Zysk 150.000

Podział zysku:

1. SGP - odpis na działalność statutową - 90% 135.000
2. SGP ZG - odpis na opłatę pod. dochodowego 5.100
3. Fundusz załogi (nagrody + skl. ZUS) 8.170
4. Fundusz statutowy 1.730

Na zakończenie omawiania spraw finansowych zdecydowano, że w roku 1999 wysokość odpisu z zysków odprowadzanych z działalności gospodarczej na cele statutowe będzie wynosiła 90%.

Przystąpiono do dyskusji nad ustaleniem stanowiska SGP dotyczącego statutu, spraw własnościowych i organizacyjnych Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

Kol. St. Kluska członek zespołu do opracowania nowego statutu FSNT poinformował o zaawansowaniu prac nad nowym statutem

oraz przyjętych kierunkach rozwiązań. Kol. J. Stawowski odczytał uchwałę Rady Wojewódzkiej NOT w Gdańsku, w której protestuje się przeciwko zbyt wielkim obciążeniom finansowym nałożonym na Jednostki Terenowe NOT przez Zarząd Główny FSNT. Ten

sposób rozliczeń prowadzi do obciążenia Stowarzyszeń przez NOT za korzystanie z pomieszczeń w Domu Technika, które dotychczas było nieodpłatne.

Kol. St. Cegielski poinformował o burzliwych obradach Rady Krajowej FSNT. Szereg Jednostek Terenowych NOT nie zgadza się z polityką prowadzoną przez Władze Naczelne Federacji. Kością niezgody jest sprawa własności Domów Technika i z tym związanych spraw sądowych. Kol. St. Zaręba - wiceprzewodniczący Zarządu FSNT w swoim wystąpieniu stwierdził, że władze Federacji działają w oparciu o obowiązujący statut i uchwały Rady Krajowej, czego nie chcą przyjąć do wiadomości niektóre Jednostki Terenowe NOT. Jednostki te opracowały i zatwierdziły swoje statuty, niezgodne ze statutem Fedracji. Podobnie dzieje się z sprawami dotyczącymi własności Domów Technika. Jednostki Terenowe FSNT w założonych przez sądy księgach wieczystych podały jako właścicieli Domów

Technika te właśnie jednostki co jest niezgodne z dotychczasowym prawem obowiązującym w Federacji. W tej materii toczą się sprawy w sądach o sprostowanie zapisów w księgach wieczystych. Kol. St. Zaręba stwierdził, że był przeciwny kierowaniu tych spraw do sądów, a załatwianie ich w drodze negocjacji. Poinformował również o pracach organizacyjnych związanych z Światowym Kongresem Inżynierów, który odbędzie się w roku 2000 oraz Kongresem Techników Polskich w roku 2001. W sprawach związanych z tym punktem obrad głos zabierali koledzy: T. Wiśniewski, Cz. Lech, R. Sławiński, St. Czarnecki i J. Cegła.

Na zakończenie podjęto następującą uchwałę:
1. Federacja jest tylko Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych
2. Majątek Federacji jest wspólny członków Federacji
3. W skład Rady Krajowej powinno wejść po 2 osoby z każdego województwa (Jednostek Terenowych FSNT)

Po zakończeniu dyskusji Zarząd Główny jednogłośnie uchwalił:
- Tymczasowy Regulamin Klubu

Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej

- Regulamin Zespołu Rzecznawców SGP
- Regulamin Rady Technicznej Zespołu Rzecznawców SGP.

W punkcie obrad "Sprawy różne" głos zabrał kol. T. Kalinowski wójt gm. Suchy Dąb, który nawiązując do poprzedniej dyskusji o organizacji geodezji, poinformował o długoletniej efektywnej współpracy gminy z Wojewódzkim Biurem Geodezji i Terenów Rolnych w Gdańsku. Na zakończenie zebrania Prezes SGP serdecznie podziękował Koleżankom i Kolegom z Oddziału SGP w Gdańsku za gościnność i bardzo dobrą organizację zebrania.

W trakcie obrad uczestnicy zapoznali się z sześcioma projektami Odznaki "Za zasługi dla geodezji i kartografii". Zdecydowana większość opowiedziała się za projektem, który prezentujemy na str. 8.

Wieczorem odbyło się bardzo miłe spotkanie koleżeńskie.

W dniu 10.04.1999 r. Koledzy z Gdańska zorganizowali bardzo ciekawą autokarową wycieczkę na Hel. Po obiedzie uczestnicy spotkania pełni miłych wrażeń rozjechali się do swoich miast.

XXIII MISTRZOSTWA POLSKI
GEODETÓW W BRYDŻU SPORTOWYM

W dniach 30.04-3.05.br. odbyły się XXIII Mistrzostwa Polski Geodetów w Brydżu Sportowym. Impreza odbyła się w Ośrodku Wczasowym FREGATA w Rowach k. Słupska i zgromadziła ponad 100 uczestników geodetów brydżystów z całej Polski.

W skład Komitetu Honorowego Mistrzostw weszli: Przewodniczący - Kazimierz Czarnecki - Prezes SGP. Członkowie: Kazimierz Bujakowski - Główny Geodeta Kraju, Stanisław Kądziela - Starosta Powiatu Słupskiego, Ryszard Soroko - Prezes ZO SGP w Koszalinie, Tomasz Wyszółkowski - Wójt Gminy Uszka.

Pracami organizacyjnymi kierował Komitet Organizacyjny w składzie:

Przewodniczący - Kazimierz Nowak, Z-ca Przewodniczącego - Zygmunt Judek, Henryk Gądzi, Członkowie: Olga Dudek, Ryszard Bekta, Janusz Gdański. Organizatorem Mistrzostw był Zarząd Główny SGP, a z jego upoważnienia Agencja Profesjonalnych Usług Majątkowych "LEKS-GRUNT" Kazimierz Nowak. Nad prawidłowością rozgrywek czuwała Komisja Sędziowska w składzie: Przewodniczący - Jan Romański, Członek - Zdzisław Krupski. Powołano Jury d'Apel w składzie: Przewodnicząca - Maria Macieszcak, Członkowie: Ryszard Bekta, Edward Styłski. W pierwszym dniu Mistrzostw po uroczystym otwarciu rozpoczął się turniej indywidualny z udziałem 80 zawodników. Po bardzo ciekawych rozgrywkach uzyskano następujące wyniki (podajemy tylko 10 czołowych lokat).

1. A. Witkowski - Poznań		
2. R. Czeczko - Wrocław	5. Z. Mistak - Kraków	8. M. Derlatka - Rzeszów
3. M. Kozaczyński - Rzeszów	6. M. Królicki - B. Biała	9. M. Hoser - Wyszaków
4. W. Lubański - Wyszaków	7. J. Gdański - Słupsk	10. Z. Kujawski - Wyszaków

Brydżystą są ludźmi niezwykle wytrzymałymi, gotowymi poświęcić każdy wolny czas na grę. Biorąc to pod uwagę organizatorzy w pierwszym dniu Mistrzostw zorganizowali "Turniej Nocny Zmęczonych Geodetów". Wyniki były następujące:

1. W. Łyskawa-K. Tomsia - Gliwice	6. T. Knap-W. Lubański - Warszawa-Wyszaków
2. K. Chrobotowicz-C. Zarzycki - Bytów	7. Z. Marzec-E. Ziembicki - Warszawa
3. J. Sikorski-J. Kadula - Rzeszów	8. I. Tomczewska-J. Bojko - Słupsk-Ciechanów
4. I. Jawusiak-J. Zieliński - Bytów-Chojnice	9. L. Piotrowski-L. Padewski - Koszalin
5. J. Tomasiak-G. Przytarski - Bytów-Chojnice	10. M. Macieszcak-M. Izdebski - Warszawa

Cały drugi dzień Mistrzostw poświęcony był na turniej par. Tu już były emocje, szczególnie wśród partnerów. Komisja Sędziowska nie miała zbyt dużo do pracy.

Rezultaty turnieju par:

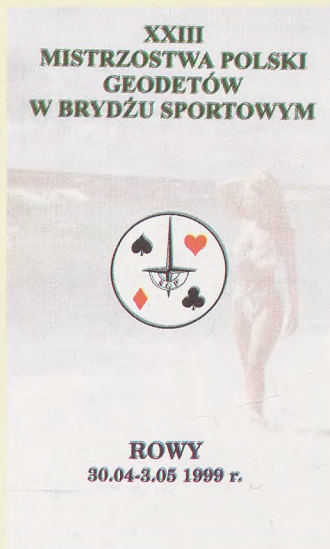
1. M. Macieszcak-M. Izdebski - Warszawa	6. W. Kurzawski-T. Nowakowski - Gorzów
2. R. Hardyk-A. Kolasa - Gliwice	7. E. Prus-R. Gorchczyński - Wyszaków
3. W. Łyskawa-K. Tomsia - Gliwice	8. I. Jewusiak-J. Zieliński - Bytów-Chojnice
4. S. Grędzkiński-W. Morawski - Ciechanów	9. E. Styłski-A. Witkowski - Gorzów-Poznań
5. J. Bojko-T. Godek - Ciechanów	10. T. Szemraj-J. Wrona - Rzeszów

Na zakończenie pierwszego dnia odbyło się spotkanie koleżeńskie które trwało do późnych godzin nocnych. Drugiego maja po śniadaniu uczestnicy Mistrzostw udali się na bardzo sympatyczną wycieczkę do Słowińskiego Parku Narodowego, gdzie między innymi zwiedzano latarnię morską w Czolpinie. Wycieczka udała się tym bardziej, że była piękna pogoda i uczestnicy wrócili pięknie opaleni. Po obiedzie rozpoczął się turniej Teamów. Są to mistrzostwa drużynowe. Są one ważne ponieważ zgodnie z tradycją zwycięzca organizuje Mistrzostwa w następnym roku.

Wyniki klasyfikacji drużynowej

- LEKSGRUNT Słupsk: J. Gdański, R. Bekta, W. Lewandowski, A. Stekla
- OPGK Rzeszów: M. Kozaczyński, T. Przybyła, T. Szemraj, J. Wrona
- WARTA Gorzów: W. Kurzawski, T. Nowakowski, E. Styłski, A. Witkowski
- BROK Koszalin: W. Grzegorzczak, J. Mikusek, J. Świętoń, S. Misiewicz
- Katowice/Warszawa: Z. Sienicki, A. Żelazny, A. Goszko, P. Knobloch
- BOROWIACY - Bytów-Chojnice: J. Tomasiak, J. Zieliński, I. Jewusiak, G. Przytarski
- Gliwice: R. Hardyk, A. Kolasa, W. Łyskawa, K. Tomsia
- Wyszaków II: Z. Wójcik, J. Lewandowski, M. Hoser, A. Kiwerski
- PRYZMAT Ciechanów: J. Bojko, T. Godek, S. Grędzkiński, W. Morawski
- Koszalin: R. Soroko, H. Kukawski, L. Piotrowski, L. Padewski

W OBIEKTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Puchary w całej okazałości

Zwycięska para
od lewej: M. Maciaszczak,
M. Izdebski,
Puchar wręcza Wójt Gminy
Ustka Pan Tomasz
Wszółkowski

Rozgrywki w toku. Po prawej kol. Czesław Piskorz - Bielsko Biala - senior Mistrzostw (82 lata) z K. Nowakiem - Słupsk. Druga para to E. Ziembicki i Zenon Marzec - Warszawa

Zwycięzcy Teamów
"Leksgrunt" Słupsk

Wycieczka do Słowińskiego Parku Narodowego - odpoczynek po forsownym marszu. Na pierwszym planie Państwo Wiśniewscy z Płocka

Spotkanie koleżeńskie

Powstała ciekawa sytuacja. Teamy wygrał zespół "Leksgrunt" ze Słupska tegoroczny organizator. Chęć organizacji Mistrzostw w roku przyszłym wyrazili koledzy z Rzeszowa (zajęli drugie miejsce). Niedługo powinna zapaść decyzja dotycząca lokalizacji imprezy w roku przyszłym. Na zakończenie sędziowie obliczyli i podali klasyfikację długofalową, która przedstawia się następująco:

1. A. Witkowski - Poznań
2. T. Nowakowski - Gorzów
3. M. Kozaczyński - Rzeszów
4. J. Gdański - Słupsk
5. W. Łyskawa - Gliwice
6. W. Kurzawski - Gorzów
7. J. Zieliński - Chojnice
8. M. Maciaszczak - Warszawa
9. T. Szemraj - Rzeszów
- J. Wrona - Rzeszów

Po obiedzie odbyło się uroczyste rozdanie nagród. W uroczystości tej wziął udział przewodniczący Rady Powiatu - Wójt Gminy Ustka Pan Tomasz Wszółkowski wręczając ufundowany przez siebie puchar za zajęcie pierwszego miejsca w konkursie indywidualnym. Zwycięzcy obławodani pięknymi pucharami oraz pozostali uczestnicy pełni miłych

wrażen wyjechali do domów.

Mistrzostwa były zorganizowane bardzo dobrze, dobre wyżywienie, piękna pogoda (może trochę zimno), ciekawe rozdania, serdeczna atmosfera - wszystko to sprawiło, że pozostaną one długo w pamięci.

Zarząd Główny SGP serdecznie dziękuje organizatorom a w szczególności Kolegom: Kazimierzowi

Nowakowi i Zygmuntovi Judkowi za pięknie zorganizowaną imprezę, za włożenie dużo pracy aby uczestnicy Mistrzostw w pełni usatysfakcjonowani z miłymi wspomnieniami opuszczali gościnne Rowy.

T. Kuźnicki

SPOTKANIE W ODDZIALE BIAŁOSTOCKIM

Po wielu latach pracy pora przejść na zasłużoną emeryturę. W miesiącu kwietniu w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim pożegnaliśmy doświadczonych, wieloletnich pracowników Wydziałów Geodezji. Życzymy im wielu lat w zdrowiu i spełnienia wszelkich marzeń.

Na zdjęciu od lewej: Pogorzelska Iza, Arciszewski Eugeniusz, Rochalska Irena, Bielecki Stefan, Chrabołowska Irena, Zaniewski Aleksy, Raczkowski Antoni.

Wielu spośród geodetów-emerytów to członkowie SGP. Pragnąc utrzymać kontakt z naszymi kolegami, wymienić się doświadczeniami współczesnej geodezji Zarząd Oddziału SGP w Białymstoku w miesiącu maju zorganizował spotkanie ze wszystkimi emerytami-geodetami z terenu byłego województwa białostockiego. Po krótkim wystąpieniu kol. Cz. Lecha spotkanie blisko 50 osób trwało w sympatycznej atmosferze do późnych godzin popołudniowych.

Seniorzy na sali obrad w trakcie dyskusji

Od lewej kol.kol. Trippner Józef, Gamaracki Edward, Czesław Bartoszewicz, Romuald Ejsmont, Czesław Lech oraz sekretarz Generalny kol. Tadeusz Kuźnicki

ODZNAKA HONOROWA ZA ZASŁUGI

Uwaga!

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji zleciło grafikowi opracowanie projektu Odznak Honorowych „Za zasługi dla geodezji i kartografii”. Grafik przedstawił 6 projektów. Zarząd Główny SGP na zebraniu w dniach 9-10.04.1999 r. opowiedział się za projektem przedstawionym obok.

SPOTKANIE W KALISZU

W dniu 18 marca br. odbyło się w Kaliszu uroczyste Zebranie Zarządu Oddziału SGP z udziałem Wicestarosty kaliskiego kol. Józefa Rackiego, Głównego Geodety Kraju kol. Kazimierza Bujakowskiego, oraz przedstawicieli Prezydium ZGł SGP w osobach: Prezesa SGP kol. Kazimierza Czarnieckiego, Wiceprezesów SGP Kolegów: Stanisława Kluski i Tomasza Telegi oraz Sekretarza Generalnego kol. Tadeusza Kuźnickiego.

W czasie spotkania Prezes SGP serdecznie podziękował kol. J. Rackiemu za bardzo dobrą i owocną współpracę w czasie pełnienia przez niego funkcji Głównego Geodety Kraju. W wystąpieniu wysoko ocenił działalność Prezesa GUGiK oraz dorobek polskiej geodezji z tego okresu. na zakończenie prosił kol. J. Rackiego o dalsze aktywne uczestniczenie w życiu naszej organizacji. Również główny Geodeta Kraju kol. K. Bujakowski złożył serdeczne podziękowanie swemu poprzednikowi na tym stanowisku za efektywną pracę i dobre przygotowanie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii do wykonania zadań stojących przed polską geodezją.

W trakcie zebrania głos zabierali inni koledzy kierując do kol. J. Rackiego wiele ciepłych słów.

Podkreślić należy, że koledzy z Kalisza stworzyli bardzo serdeczną atmosferę.

T. Kuźnicki

Uczestnicy Zebrania przed pałacem w Tłokini

Przemawia Główny Geodeta Kraju kol. K. Bujakowski

Uczestnicy zebrania

Uczestnicy Zebrania
Przemawia Prezes SGP
kol. Kazimierz Czarniecki

Siedzą od lewej Koledzy: Machlański,
J. Cegła, J. Racki i St. Cegielski

XXI
OGÓLNOPOLSKI
KONKURS
WIEDZY GEODEZYJNEJ
I KARTOGRAFICZNEJ

Gdańsk, 15-17 kwietnia 1999

Oto wspaniały duet gospodarzy XXI Konkursu - Dyrektor PSB mgr Aleksandra Dąbrowska i Przewodniczący Oddziału SGP w Gdańsku mgr inż. Ryszard Sławiński wita uczestników i gości

Ogłoszenie wyników odczytuje Przewodniczący Jury kol. Stefan Cacoń

Zwycięzca Grzegorz Pietrzak ZSGD Lublin

Ogłoszenie wyników

Wiceprezydent Gdańska Adam Landowski wręcza I nagrodę ZSGD Lublin

II nagroda TG Jarosław

XXI Ogólnopolski Konkurs Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej

W dniach 15-17 kwietnia br. w Gdańsku odbył się etap centralny XXI Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej z udziałem następujących reprezentacji szkół geodezyjnych z kraju.

Lp.	Imię i nazwisko	Szkoła	Miejscowość	opiekun
1.	Kamil Kalicki Grzegorz Gościwski Mariusz Pietruczuk	ZSB-G	Białystok	mgr inż. Zygmunt Piętko
2.	Łukasz Kuczyński Sebastian Rutkowski Sławomir Marek	ZSB	Elbląg	Paweł Podgajecki
3.	Wojciech Czudzinowicz Michał Hering Paweł Reksć	PSB	Gdańsk	inż. Jan Gładki
4.	Joanna Krupa Aleksander Grad Paweł Bober	TG	Jarosław	Barbara Świątek
5.	Krzysztof Zieliński Paweł Witaszczyk Szymon Rakowski	ZSTiO	Katowice	Anna Grawon
6.	Tomasz Zieliński Sebastian Bogacz Michał Nawrot	ZSG-DiGW	Kraków	mgr inż. Wanda Brześcińska
7.	Anna Sikora Jarosław Szymanek Paweł Choroszczak	ZSR	Legnica	Małgorzata Kornat-Kasza
8.	Grzegorz Pietrzak Anna Kulczycka Dorota Gębal	ZSGD	Lublin	inż. Czesława Jaroszevska
9.	Sebastian Pełka Marcin Bartosik Przemysław Lubiatowski	ZSB-G	Łódź	mgr inż. Julitta Rosa
10.	Jacek Nadulski Krzysztof Chmielewski Jarosław Bukala	ZSZ	Mława	Bogumiła Jaguś
11.	Damian Joniak Marek Kaczkowski Krzysztof Młotek	ZSMiO	Opole	mgr inż. Robert Śmiątek
12.	Łukasz Kozica Szymon Bernat Grzegorz Górny	ZSG-D	Poznań	mgr inż. Bogumiła Wiatr
13.	Krzysztof Rodziejewicz Andrzej Rysiński Piotr Tracz	ZSB	Szczecin	mgr inż. Andrzej Gwiazdka mgr Jerzy Prajs
14.	Tomasz Jakubiec Piotr Lisiński Dawid Mądraszewski	ZSB	Toruń	mgr inż. Andrzej Bednarek
15.	Grzegorz Sobczak Marek Dróżdź Rafał Banaszek	ZSGGD-TD	Warszawa	mgr inż. Sylwia Mikulska
16.	Tomasz Andrzejczak Adam Sobocki Konrad Szubart	TG	Wrocław	mgr inż. Helena Malinowska
17.	Barbara Leśniewska Marek Stefaniak Marek Kupaj	ZSB	Zielona Gra	Janina Szymańska
18.	Daniel Kiliszek Piotr Pieniak Rafał Syroka	ZSZ	Żelechów	mgr inż. Hanna Szarniawska

Miejscem zmagania konkursowych były Państwowe Szkoły Budownictwa im. prof. M. Osńskiego w Gdańsku, gdzie od roku 1973 istnieje kierunek geodezyjny w ramach 5-letniego technikum. Komitet Organizacyjny pod przewodnictwem kol. Ryszarda Sławińskiego - Przewodniczącego Oddziału SGP w Gdańsku oraz mgr inż. Aleksandry Dąbrowskiej Dyrektora Szkoły zadbał o stworzenie możliwie najlepszych warunków przeprowadzenia konkursu. Uczestników, przyjezdnych gości oraz jurorów zakwaterowano w położonym w bezpośrednim sąsiedztwie szkoły, nowoczesnym Wojewódzkim Międzyszkolnym Ośrodku Sportu, Rekreacji i Rehabilitacji. Dało się zauważyć, że szkoła w której odbywały się zmagania konkursowe była do nich solidnie przygotowana. Akcenty związane z konkursem można było bez trudu zauważyć zarówno w miejscu zakwaterowania jak i w szkole gdzie na każdym kroku wzrok przyciągały wymyślne tablice informacyjne, napisy i hasła stanowiące świadectwo, że organizacja tego typu imprez nie jest szkole obca. Można dodać, że w tej właśnie szkole w roku 1982, w okresie stanu wojennego odbyła się IV edycja Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej, chyba najtrudniejsza do zorganizowania ze wszystkich dotychczasowych konkursów.

Rozpoczęcie Konkursu nastąpiło 15 kwietnia br. o godz. 9. Uczestników oraz gości witali we dwoje Dyr. szkoły mgr inż. A. Dąbrowska i Przew. Oddziału SGP w Gdańsku kol. mgr inż. R. Sławiński. Powitali oni przybyłych na uroczystość otwarcia Konkursu przedsta-

wiciele Zarządu Głównego SGP kolegów: Andrzeja Pachutę - członka Prezydium ZG SGP i Wojciecha Żukowskiego - członka ZG, przedstawiciele Głównego Komitetu Organizacyjnego Konkursu z przewodniczącym kol. mgr inż. Andrzejem Szymczakiem, jury konkursu z jego przewodniczącym kol. prof. Stefanem Cacońem. Prowadzący gospodarze powitali także przedstawiciele władz lokalnych w osobach mgr Andrzeja Jachnika - Pomorskiego Kuratora Oświaty i mgr inż. Jana Kasprzykowskiego - Dyrektora Wydziału Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego oraz Katastru i Nieruchomości Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego. Powitaniem towarzyszyły gromkie brawa ze strony uczestników konkursu oraz szczerze wypełniającej salę młodzieży starszych klas szkoły i nauczycieli.

Po powitaniu głos zabrał mgr A. Jachnik - Pomorski Kurator Oświaty, który dziękując za zaproszenie zwrócił uwagę na wysoką rangę nadaną konkursowi oraz jego duże znaczenie w procesie edukacyjnym i wychowawczym. Życzył uczestnikom sukcesów w zmaganiach konkursowych a organizatorom osiągnięcia zakładanych celów.

Z kolei mgr inż. J. Kasprzykowski - Dyrektor Wydziału Geodezji i Kartografii Urzędu Wojewódzkiego gratulował uczestnikom konkursu, że znaleźli się wśród najlepszych, wyselekcjonowanych z licznej rzeszy uczniów szkół geodezyjnych całego kraju, życzył im wysokich lokat w etapie centralnym i sięgnięcia po najwyższe laury w konkursie.

Oficjalnego otwarcia etapu centralnego Konkursu dokonał kol. mgr inż. Andrzej Szymczak - Przewodniczący Głównego Komitetu Organizacyjnego. Przewodniczący jury prof. S. Cacoń przed przystąpieniem do zmagania konkursowych, zapoznał uczestników z głównymi postanowieniami regulaminu konkursu oraz z następującym składem osobowym jury:

prof. Stefan Cacoń - przewodniczący
prof. Jerzy Fellman - wiceprzewodniczący
prof. Adam Żurowski - wiceprzewodniczący
dr inż. Adam Boroń - członek
dr inż. Maria Gadomska - członek
prof. Edward Kujawski - członek
dr inż. Andrzej Pachuta - członek
dr inż. Marian Sołtys - członek
mgr inż. Eugeniusz Tes - członek

Konkurs rozpoczął od zadań tekstowych. Uczestnicy zajęli miejsca przy uprzednio wylosowanych stolikach, ustawionych w sali gimnastycznej. Każdy z uczestników miał do rozwiązania cztery zadania. Za pełne rozwiązanie można było otrzymać 80 pkt. Najlepszy uczestnik Grzegorz Pietrzak z ZSGD w Lublinie uzyskał 60 pkt. Po przerwie obiadowej uczestnicy konkursu zmagali się z zadaniami testowymi. Tak jak poprzednio można było uzyskać 80 pkt. Najlepszym był ponownie Grzegorz Pietrzak, który uzyskał 47 pkt.

Drugiego dnia konkursu 16 kwietnia wykonywano zadania praktyczne zaliczane do klasyfikacji drużynowej. Nie sprzyjająca aura uniemożliwiła wykonanie tych zadań w terenie. Zastępcze zadania wykonane były w dwóch salach gimnastycznych. Zadania praktyczne wygrała ZSB z Zielonej Góry w składzie: Marek Kupaj, Barbara Leśniewska, Marek Stefaniak, uzyskując 83 pkt na 100 możliwych. W tym samym dniu przewodniczący jury konkursu prof. S. Cacoń ogłosił wyniki dwudniowych zmagania konkursantów w klasyfikacji indywidualnej i zespołowej. Podajemy 30 kolejnych miejsc w klasyfikacji indywidualnej i 10 w zespołowej.

Wyniki Indywidualne XXI Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej Gdańsk 1999

1. Grzegorz Pietrzak ZSGD Lublin
2. Paweł Bober TG Jarosław
3. Marek Dróżdź ZSGGD-TD Warszawa
4. Marek Kaczkowski ZSMiO Opole
6. Joanna Krupa TG Jarosław
7. Mariusz Pietruczuk ZSB-G Białystok
8. Damian Joniak ZSMiO Opole
9. Paweł Witaszczyk ZSTiO Katowice
10. Dorota Gębal ZSGD Lublin
11. Krzysztof Młotek ZSMiO Opole
12. Łukasz Kuczyński ZSB Elbląg
13. Wojciech Czudzinowicz PSB Gdańsk
14. Daniel Kiliszek ZSZ Żelechów
15. Michał Nawrot ZSG-DiGW Kraków
16. Aleksander Grad TG Jarosław
17. Krzysztof Zieliński ZSTiO Katowice

18. Anna Kulczycka ZSGD Lublin
19. Rafał Banaszek ZSGGD-TD Warszawa
20. Grzegorz Gościński ZSB-G Białystok
21. Grzegorz Górny ZSG-D Poznań
22. Szymon Bernat ZSG-D Poznań
23. Piotr Tracz ZSB Szczecin
24. Jarosław Szymanek ZSR Legnica
25. Szymon Rakowski ZSTiO Katowice
26. Barbara Leśniewska ZSB Zielona Góra
27. Marek Stefaniak ZSB Zielona Góra
28. Kamil Kalicki ZSB-G Białystok
29. Przemysław Lubiatowski ZSB-G Łódź
30. Krzysztof Rodziewicz ZSB Szczecin

Wyniki drużynowe

Miejsce	Nazwisko i imię	Szkoła	Miejscowość	Indywidualne	Ind. razem	Ter. razem	Razem
1	Anna Kulczycka	ZSGD	Lublin	62	245	75	320
	Grzegorz Pietrzak	ZSGD	Lublin	107			
	Dorota Gębał	ZSGD	Lublin	76			
2	Paweł Bober	TG	Jarosław	91	237	79	316
	Joanna Krupa	TG	Jarosław	78			
	Aleksander Grad	TG	Jarosław	68			
3	Marek Kaczkowski	ZSMiO	Opole	82	233	80	313
	Krzysztof Młotek	ZSMiO	Opole	74			
	Damian Joniak	ZSMiO	Opole	77			
4	Grzegorz Sobczak	ZSGGD-TD	Warszawa	82	229	78	307
	Rafał Banaszek	ZSGGD-TD	Warszawa	62			
	Marek Dróżdż	ZSGGD-TG	Warszawa	85			
5	Paweł Witaszczyk	ZSTiO	Katowice	76	191	77	268
	Szymon Rakowski	ZSTiO	Katowice	52			
	Krzysztof Zielński	ZSTiO	Katowice	63			
6	Grzegorz Gościński	ZSB-G	Białystok	57	184	68	252
	Mariusz Pietruczuk	ZSB-G	Białystok	77			
7	Kamil Kalicki	ZSB-G	Białystok	50	157	74	231
	Łukasz Kozica	ZSG-D	Poznań	46			
8	Szymon Bernat	ZSG-D	Poznań	55	148	83	231
	Grzegorz Górny	ZSG-D	Poznań	56			
	Marek Kupaj	ZSB	Zielona Góra	44			
9	Barbara Leśniewska	ZSB	Zielona Góra	52	151	78	229
	Marek Stefaniak	ZSB	Zielona Góra	52			
	Marek Kupaj	ZSB	Zielona Góra	52			
10	Paweł Rekić	PSB	Gdańsk	34	151	78	229
	Wojciech Czudzinowicz	PSB	Gdańsk	72			
10	Sebastian Rutkowski	ZSB	Elbląg	34	152	74	226
	Stawomir Marek	ZSB	Elbląg	46			
	Łukasz Kuczyński	ZSB	Elbląg	72			

Odczytywaniu kolejnych lokat z protokołu Jury towarzyszyły emocje, sprawiające nieodparto wrażenie, że wszyscy są najlepsi, wszyscy wygrali wyjść o ścisły finał.

Kolacja, która odbyła się bezpośrednio po ujawnieniu przez jury werdyktu - była okazją do refleksji nad podanymi wynikami. Przy wypełnionej szalenie sali kinowej, przemysłnie udekorowanej, w trzecim dniu konkursu, po uprzednim losowaniu startu uczestników, odbył się ścisły finał. Dziesięciu najlepszych walczyło o jak najlepsze miejsca. Każdy z finalistów odpowiadał na 5 pytań z zakresu: geodezji, geodezji inżynierskiej, geodezji urzędniczo-rolnej, fotogrametrii i prawoznawstwa. Do zdobycia było maksymalnie 125 pkt. Najlepszy ponownie okazał się Grzegorz Pietrzak, który uzyskał 70 pkt. Wyrozumiałe jury wykazywało wiele życzliwości i cierpliwości, ale ulgi nie udzielało. Takie są reguły konkursu. W samo południe trzeciego dnia rozpoczął się ostatni etap konkursu - ogłoszenie wyników ostatecznej klasyfikacji finałowej, oraz wręczenie świadectw, dyplomów i nagród rzeczowych. Ta końcowa uroczystość odbyła się ponownie w wypełnionej sali kinowej. Wśród licznych gości przybyli przedstawiciele Zarządu Głównego SGP, członkowie Głównego Komitetu, członkowie jury oraz goście ze strony władz lokalnych w osobach: Wiceprezydenta Miasta Gdańska mgr Adama Landowskiego, Dyrektora Wydziału Kształcenia Ponadgimnazjalnego Pomorskiego Kuratorium Oświaty mgr inż. Jarosława Śliwy oraz Naczelnika Wydziału Geodezji Urzędu Miasta Gdańska mgr inż. Bogumiła Koczota.

Przewodniczący Jury prof. S. Cacoń ogłosił następujący werdykt:

Miejsce	Imię i nazwisko	Szkoła i miejscowość	Zadania	Testy	Finał	Razem
1	Grzegorz Pietrzak	ZSGD Lublin	60	47	70	177
2	Marek Kaczkowski	ZSMiO Opole	38	44	47	129
3	Paweł Bober	TG Jarosław	54	37	22	113
3	Paweł Witaszczyk	ZSTiO Katowice	35	41	37	113
5	Grzegorz Sobczak	ZSGGD-TD Warszawa	43	39	25	107
6	Mariusz Pietruczuk	ZSB-G Białystok	37	40	29	106
7	Joanna Krupa	TG Jarosław	38	40	23	101
8	Marek Dróżdż	ZSGGD-TD Warszawa	42	43	14	99
9	Damian Joniak	ZSMiO Opole	40	37	15	92
10	Dorota Gębał	ZSGD Lublin	40	36	0	76

Po ogłoszeniu wyników przemawiał Wiceprezydent Miasta Gdańska, który po złożeniu gratulacji wręczył trzem najlepszym uczniom ufundowane przez siebie piękne błyszczące puchary. Czterech najlepszych otrzymało również zaświadczenia, które umożliwią im przyjęcie na uczelnię na kierunek geodezjny bez egzaminu wstępnego. Dalsze liczne nagrody rzeczowe wręczyli: Przewodniczący Komitetu Głównego kol. A. Szymczak, Przewodniczący Jury prof. S. Cacoń, Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego kol. R. Sławiński oraz sponsorzy konkursu - fundatorzy nagród.

Pełny wykaz sponsorów bez których pomocy Konkurs Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej nie zostałby zorganizowany, jest zamieszczony na ostatniej stronie "Wiadomości". Konkursowi towarzyszyło kilka imprez zorganizowanych przez gospodarzy dla urozmaicenia czasu uczestnikom konkursu, opiekunom i gościom.

W pierwszym dniu trwania konkursu dyrektor szkoły mgr inż. Aleksandra Dąbrowska zapoznała gości i opiekunów reprezentacji szkolnych z historią Państwowych Szkół Budownictwa w Gdańsku, osiągnięciami szkoły, a także była przewodniczką w zwiedzaniu warsztatów szkolnych.

Po południu goście i opiekunowie pod przewodnictwem mgr inż. arch. Barbary Gradzickiej - nauczycielki PSB - odbyli pieszą wycieczkę po parku oliwskim, zwiedzili Katedrę i wysłuchali koncertu słynnych organów oliwskich.

W drugim dniu trwania konkursu w godzinach przedpołudniowych goście mieli okazję przespacerować się po molo w Sopocie oraz zwiedzić imponujące Muzeum Morskie w Gdyni. Po południu tego samego dnia zarówno goście jak i uczestnicy konkursu zwiedzili Stare Miasto w Gdańsku, gdzie w nie najlepszej pogodzie mogli podziwiać piękno gdańskiej architektury.

Antoni Nalepa

Organizatorzy XXI Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej

- Ministerstwo Edukacji Narodowej
- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji - Główny Geodeta Kraju
- Stowarzyszenie Geodetów Polskich

Komitet Główny:

1. mgr inż. Andrzej Szymczak - przewodniczący 2. mgr inż. Wojciech Żukowski - wiceprzewodniczący 3. mgr inż. Włodzimierz Kędziora - sekretarz 4. prof. Włodzimierz Baran - członek 5. inż. Zbigniew Baranowski - członek 6. dr inż. Adam Boroń - członek 7. prof. Stefan Cacoń - członek 8. mgr inż. Leszek Cieciora - członek 9. prof. Kazimierz Czarnecki - członek 10. mgr inż. Aleksandra Dąbrowska - członek	11. prof. Jerzy Fellman - członek 12. mgr inż. Jakub Frelek - członek 13. dr inż. Maria Gadomska - członek 14. prof. Andrzej Hopfer - członek 15. prof. Edward Kujawski - członek 16. dr inż. Narcyz Malinowski - członek 17. dr inż. Andrzej Pachuta - członek 18. dr inż. Marian Saltys - członek 19. prof. Janusz Śledziński - członek 20. mgr inż. Ryszard Sławiński - członek 21. mgr inż. Eugeniusz Tes - członek 22. prof. Józef Wędzony - członek 23. prof. Zofia Więtkowicz - członek

Komitet Organizacyjny:

1. mgr inż. Ryszard Sławiński - przewodniczący
2. mgr inż. Aleksandra Dąbrowska - wiceprzewodnicząca
3. mgr inż. Helena Przeworska - sekretarz
4. mgr inż. Kazimierz Chudzikiewicz - członek
5. mgr inż. Witold Dąbrowski - członek
6. mgr inż. Elżbieta Hajdul - członek
7. mgr inż. Tadeusz Jankiewicz - członek
8. mgr inż. Bogumił Koczot - członek
9. mgr inż. Bohdan Kołaczyński - członek
10. mgr inż. Zbigniew Mazurek - członek
11. mgr inż. Antoni Nalepa - członek
12. inż. Artur Orzeł - członek
13. mgr Jerzy Stawowski - członek
14. mgr Jerzy Szulczyński - członek
15. mgr inż. Anna Zielińska - członek

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich serdecznie dziękuje Komitetowi Organizacyjnemu Konkursu na czele z Przewodniczącym kol. mgr inż. Ryszardem Sławińskim i wiceprzewodniczącą Panią mgr inż. Aleksandrą Dąbrowską za bardzo dobrą organizację, gościnność oraz wytworzenie niezwykle ciepłej atmosfery, dzięki czemu osoby uczestniczące w konkursie wywieźli z Gdańska miłe wspomnienia.

Dziękujemy Komitetowi Głównemu i Jury Konkursu za bardzo dobre przygotowanie merytoryczne oraz sprawne przeprowadzenie konkursu, który mimo dużych napięć odbył się bezkonfliktowo, a młodzież miała bardzo dobre warunki do wykazania swoich umiejętności.

Tadeusz Kuźnicki

Z TERENU

W związku z nowym podziałem administracyjnym kraju zdezaktualizowały się adresy jakie zamieszczaliśmy w poprzednich numerach "Wiadomości" dotyczące jednostek geodezyjnych w poszczególnych województwach. Postanowiliśmy przedstawić obecne władze geodezyjne w nowych województwach oraz w powiatach, adresy i telefony biur, a także ośrodków dokumentacji geodezyjno-kartograficznych. Wiadomości te będziemy zamieszczali w miarę otrzymywania ich z Oddziałów SGP. W obecnym numerze zamieszczamy informacje z woj. podlaskiego.

WOJEWÓDZTWO PODLASKIE

mgr inż. **JERZY PALUSIAK**

Urząd Wojewódzki
Dyrektor Wydziału Geodezji, Kartografii,
Katastru i Nieruchomości, Wojewódzki
Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartogra-
ficznego; ul. Mickiewicza 3, 15-213 Białystok
tel. 7439591, 7322925

mgr inż. **STANISŁAW HOŁUBOWSKI**

Urząd Marszałkowski
Dyrektor Departamentu Geodezji, Rolnictwa
i Mienia, Geodeta Wojewódzki
(siedziba tymczasowa) ul. Mickiewicza 3
15-213 Białystok, tel. 7439411

Powiat augustowskiinż. **DANUTA ZIMNOCH**

Adres biura: ul. 3 Maja 37,
16-300 Augustów, tel. 087 6433960, fax
(087) 6430824; Ośr. dokument. geod.
i kart.: ul. 3 Maja 37 16-300 Augustów,
tel. (087) 6433960

Powiat białostockimgr inż. **CZESŁAW BARTOSZEWICZ**

Adres biura: ul. J.K. Branickiego 13, 15-085
Białystok, tel. (085) 7411931, 7412854 w.
125; Ośr. dok.geod.i kart.: ul. Mickiewicza 3,
15-213 Białystok, tel. (085) 7439411,
7439436, fax 7411795

Powiat bielskimgr inż. **JAROSŁAW KAROL ŁĄŻNY**

Adres biura: ul. Mickiewicza 46 17-100
Bielsk Podlaski, tel. (085) 7308110 w. 31,
fax (085) 7308110; Ośr. dok. geod.i kart.:
ul. Mickiewicza 46, pok. 206, 17-100 Bielsk

Podlaski, tel. (085) 7308110 w. 28

Powiat grajewskiinż. **ANTONI GOSIEWSKI**

Adres biura: ul. Strażacka 6B
19-200 Grajewo, tel. (086) 2722906;
Ośr. dok. geod. i kart. ul. Strażacka 6B
19-200 Grajewo, tel. (086) 2722906

Powiat hajnowskimgr inż. **KONSTANTY WAWRESZUK**

Adres biura: ul. Zina 1 17-200 Hajnówka,
tel. (085) 6822029, fax (085) 6822718
Ośr.dok. geod.i kart.: ul. Zina 1 17-200
Hajnówka, tel. (085) 6823194

Powiat kolneńskimgr inż. **RYSZARD NORUK**

Adres biura: ul. Wojska Polskiego 18 18-500
Kolno, tel. (086) 2782146, fax (086)
2782092; Ośr.dok.geod. i kart.: ul. Wojska
Polskiego 18 18-500 Kolno, tel. (086)
2783497

Powiat łomżyńskimgr inż. **STANISŁAW KOZIKOWSKI**

Adres biura: ul. Nowa 2, 18-400 Łomża,
tel. (086) 2162211, fax (086) 2162211
Ośr.dk. geod. i kart.: ul. Poznańska 141 b
18-400 Łomża, tel. (086) 2186778

Powiat monieckimgr inż. **JAN ZABIELSKI**

Adres biura: ul. Słowackiego 5A
19-100 Mońki, tel. (085) 7165872,
fax (085) 7162923; Ośr.dok.geod.i kart.:
ul. Słowackiego 5A 19-100 Mońki,
tel. (085) 7162244

Powiat sejneńskiinż. **EMILIAN MARCINKIEWICZ**

Adres biura: ul. 1 Maja 1, 16-500 Sejny,
tel. (087) 5162066, fax (087) 5162013
Ośr.dok.geod.i kart.: ul. 1 Maja 1,
16-500 Sejny, tel. (087) 5162066

Powiat siemiatyckimgr inż. **ROMAN ŁOPACIUK**

Adres biura: ul. Legionów Piłsudskiego 3
17-300 Siemiatycze, tel. (085) 6552711,
6552766, fax (085) 6552525
Ośr.dok. geod.i kart.: ul. Legionów Piłsud-
skiego 3, 17-300 Siemiatycze, tel. (085)
6552711 w. 32

Powiat sokólskiinż. **JANUSZ KUDEREWSKI**

Adres biura: ul. J. Piłsudskiego 8
16-100 Sokółka, tel. (085) 7112034 w.
144, fax (085) 7112008
Ośr.dok. geod. i kart.: ul. J. Piłsudskiego 8,
16-100 Sokółka, tel. (085) 7112241 w. 87

Powiat suwalskimgr inż. **RYSZARD KALINOWSKI**

Adres biura: ul. Noniewicza 10, 16-400
Suwałki, tel. (087) 5666220
Ośr.dok.geod. i kart.: ul. 23 Października
16-400 Suwałki, tel. (087) 5665112

Powiat wysokomazowieckimgr **KAZIMIERZ FAJFER**

Adres biura: ul. Ludowa 15A, 18-200
Wysokie Mazowieckie, tel. (086) 2752417
w. 48, fax (086) 2750189; Ośr.dok.geod. i
kart.: ul. Ludowa 15A 18-200 Wysokie
Mazowieckie, tel. (086) 2752342

Powiat zambrowskimgr inż. **ZENON KACZMARCZYK**

Adres biura: ul. Fabryczna 3,
18-300 Zambrów, tel. (086) 2712418,
fax (086) 2712092;
Ośr.dok. geod.i kart. 18-300 Zambrów
ul. Fabryczna 3 tel. (086) 2712418

Powiat Białystok (grodzki)inż. **JANUSZ IGNATOWICZ**

Adres biura: ul. Słonimska 1,
15-950 Białystok, tel. (085) 7321753,
centr. 7329325, fax (085) 7414324
Ośrod.dok.geod.i kart.: ul. Słonimska 2,
15-950 Białystok,
tel. (085) 7325791, 7325713

Powiat łomża (grodzki)mgr inż. **ANNA RZĘDARSKA**

(naczelnik wydziału)
Adres biura: ul. Stary Rynek 14,
18-400 Łomża, tel. (086) 2165245 w. 316,
(086) 2162823
Prowadzenie ośrodka powierzono Starostwu
Powiatowemu w Łomży

Powiat Suwałki (grodzki)mgr inż. **ANDRZEJ KORDOWSKI**

Adres biura: ul. Mickiewicza 1,
16-400 Suwałki, tel. (087) 5650667 w. 49,
fax (087) 5663098
Ośr.dok.geod.i kart.:
ul. 23 Października 20, 16-400 Suwałki,
tel. (087) 5666031

O możliwościach uzyskania stopnia specjalizacji zawodowej Z Przewodniczącym Komisji Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP prof. dr. hab. inż. Stanisławem Pachutą rozmawia Tadeusz Kuźnicki

Tadeusz Kuźnicki (T.K.) - Od dłuższego czasu pojawiają się głosy podważające celowość prowadzenia specjalizacji zawodowej inżynierów i techników. Wiąże się to z drastycznym zmniejszeniem zainteresowania specjalizacją zawodową tak wśród inżynierów jak i techników. Sądzę jednak, że zainteresowani i dyskutujący nie do końca jednak wiedzą, co daje specjalizacja, oczywiście poza spełnieniem potrzeb ambicyjnych. Może więc Pan Prezes przybliżyć czytelnikom "Wiadomości SGP" problem specjalizacji zawodowej inżynierów i techników.

Stanisław Pachuta (S.P.) - Bardzo chętnie. Postaram się przybliżyć zagadnienia związane ze specjalizacją zawodową wszystkim czytelnikom Wiadomości SGP, wśród których znakomitą większość stanowią inżynierowie i technicy geodeci rozsiani po całej Polsce. Sam jestem związany z Bochnią, która w ubiegłym roku świętowała swoje osiem wieków istnienia, od 75-ciu lat, tu przecież się urodziłem, tu uczęszczałem do szkoły

powszechnej im. K. Brodzińskiego i tu zdobywałem średnie wykształcenie w Gimnazjum im. Króla Kazimierza Wielkiego. Jednak losy już od czasu II wojny światowej oddzieliły mnie od rodzinnych stron, ale często do Bochni wracam tak osobiście jak i myślami oraz sercem, bo tu na Ziemi Krakowskiej stałem się geodetą. Aby spłacić dług wdzięczności moim kolegom po fachu, będę starał się swymi wypowiedziami przybliżyć problemy specjalizacji zawodowej a może i namówić ich do zdobywania stopni specjalizacji zawodowej. Jesteśmy bowiem u progu wejścia w skład Unii Europejskiej, a w tym układzie stopnie specjalizacyjne na pewno będą miały swoją rangę, wartość i znaczenie.

T.K. - Od kiedy w Polsce istnieje instytucja specjalizacji zawodowej?

S.P. - Specjalizacja zawodowa inżynierów została wprowadzona na mocy przepisów państwowych, z inicjatywy oraz dzięki staraniom Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej (FSNT NOT), zgodnie z wnioskami kole-

nych Kongresów Techników, ponad 30 lat temu (1966 r.) a techników ponad 10 lat temu (1987 r.). W dniu 21 lipca 1995 r. Sejm RP przyjął Ustawę o zmianie ustawy o systemie oświaty, obowiązującej od 7 września 1991 r. Ustawa ta zgodnie ze staraniami FSNT NOT i oczekiwaniami środowiska inżynieryjno-technicznego wprowadza nowy artykuł 68c w brzmieniu: "Zarząd Główny Naczelnej Organizacji Technicznej oraz Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego mogą nadawać osobom z wyższym i średnim wykształceniem stopnie specjalizacji zawodowej stanowiące potwierdzenie posiadania przez te osoby wysokich kwalifikacji zawodowych oraz określać szczegółowy tryb postępowania w tych sprawach". Ustawa ta po podpisaniu przez Prezydenta RP weszła w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.

T.K. Jakie działania podejmuje więc Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w tej sprawie?

S.P. W celu stymulowania ustawicznego kształcenia i doskonalenia zawodowego oraz promocji aktywnych twórczo w zakresie techniki inżynierów i techników Rada Krajowa Federacji SNT NOT podejmuje zgodnie z § 14 ust. 1 pkt 16 Statutu Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT uchwałę, w której postanowiono m.in.

- Utrzymać I i II stopień specjalizacji zawodowej, jako formę uznania wysokich kwalifikacji zawodowych i twórczej pracy inżynierów i techników;

- Specjalizacją zawodową są objęci bez względu na charakter zakładu pracy, w którym pracują:

1. inżynierowie - absolwenci wyższych szkół technicznych i rolniczych,

2. osoby z wykształceniem innym niż techniczne, jeżeli wyróżniają się szczególnie osiągnięciami w zakresie techniki,

3. absolwenci średnich szkół technicznych i rolniczych - z wyjątkiem szkół weterynaryjnych - posiadający tytuł technika.

T.K. Wiemy już jacy absolwenci szkół technicznych mogą ubiegać się o stopnie specjalizacyjne. Może Pan Prezes skonkretyzuje jakim warunkom musi odpowiadać kandydat ubiegający się o I stopień specjalizacji zawodowej?

S.P. O I stopień specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się inżynierowie, którzy wykażą się:

1. udokumentowanymi twórczymi osiągnięciami w zakresie techniki, w pracy zgodnej z określoną specjalizacją, a w szczególności: autorstwem lub współautorstwem wdrożonych do praktyki nowych rozwiązań projektowych, technologicznych, konstrukcyjnych lub organizacyjnych, mających wymierne i istotne znaczenie dla postępu technicznego czy organizacyjnego lub twórczym udziałem we wdrażaniu tych rozwiązań

2. ukończeniem studium podyplomowego lub innych form podnoszenia kwalifikacji, związanych tematycznie ze specjalizacją, w tym także fachowych praktyk w ośrodkach naukowych lub przemysłowych oraz staży zawodowych za granicą uznanych przez właściwe komisje stowarzyszeniowe. Podkreślić tu należy, że wymóg ten nie dotyczy inżynierów, posiadających stopień naukowy w dyscyplinie naukowej, odpowiadającej specjalizacji, w ramach której kandydat ubiega się o stopień specjalizacji zawodowej.

3. co najmniej 5-letnim stażem pracy zgodnej ze specjalizacją,

4. czynną znajomością w mowie i piśmie jednego z języków konferencyjnych (angielski, francuski, niemiecki), potwierdzoną przez komisje egzaminacyjne języków obcych FSNT NOT lub inne komisje, uznane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej (np. komisje egzaminacyjne języków obcych wyższych uczelni w kraju).

5. udziałem w publikacjach, patentach lub referatach prezentowanych na zjazdach i konferencjach.

T.K. A jakim warunkom musi odpowiadać kandydat ubiegający się o drugi stopień specjalizacji zawodowej inżynierów? Czy można ubiegać się o II stopień z pominięciem stopnia pierwszego?

S.P. O II stopień specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się inżynierowie, którzy po uzyskaniu I stopnia specjalizacji zawodowej w ciągu przynajmniej trzech lat wykażą się udokumentowanymi dalszymi twórczymi osiągnięciami w zakresie techniki w pracy zgodnej z posiadaną specjalizacją, przy czym należy brać pod uwagę:

1. autorstwo lub współautorstwo wdrożonych prac naukowo-badawczych, konstrukcyjnych, technologicznych lub projektowych,

2. opatentowane wynalazki lub wzory użytkowe w zakresie specjalizacji, o którą się ubiegają,

3. aktualną wiedzę w specjalności, w której inżynier ubiega się o stopień specjalizacji, potwierdzoną publikacjami w specjalistycznych czasopismach krajowych i

zagranicznych lub referatami wygłoszonymi na specjalistycznych konferencjach, zjazdach i kongresach krajowych lub zagranicznych.

4. znajomość dwóch języków konferencyjnych - innych niż język ojczysty - w tym jednego czynną, potwierdzoną przez właściwe komisje (o tym była już mowa).

5. uprawnienia, wymagane w danej branży lub zaświadczenie rzeczoznawstwa,

6. umiejętność posługiwania się techniką komputerową oraz znajomość zasad organizacji i zarządzania lub prawa handlowego.

T.K. Jakie są wymagania stawiane technikom ubiegającym się o uzyskanie I-go stopnia specjalizacji zawodowej?

S.P. O I stopień specjalizacji zawodowej techników mogą ubiegać się osoby, które wykażą się:

1. posiadaniem zawodowego tytułu technika,

2. co najmniej pięcioletnim stażem w zawodzie, w zakresie którego ubiegają się o stopień specjalizacji zawodowej, na stanowiskach wymagających tych kwalifikacji,

3. pozytywną oceną pracy zawodowej wystawioną przez kierownika zakładu pracy zatrudniającego kandydata i potwierdzoną przez właściwe ogniwo Stowarzyszenia (Koło zakładowe, koło terenowe, względnie Zarząd Oddziału SNT),

4. udokumentowanym autorstwem lub współautorstwem wdrożonych do praktyki nowych rozwiązań konstrukcyjnych, technologicznych, eksploatacyjnych lub organizacyjnych w specjalizacji zgodnej z wykonywanym zawodem, dających udokumentowane pozytywne rezultaty,

5. ukończeniem kursu doskonalenia zawodowego lub studium samokształcenia kierowanego, organizowanych przez właściwe stowarzyszenia naukowo-techniczne, zrzeszone w FSNT NOT, albo zaliczeniem innych form doskonalenia zawodowego oraz staży zawodowych w kraju lub za granicą uznanych przez właściwe komisje stowarzyszeniowe za równorzędne z tym kursem lub studium.

T.K. Czy przy ubieganiu się o II-gi stopień specjalizacji zawodowej techników są podobne uwarunkowania jak przy ubieganiu się o II stopień specjalizacji inżyniera?

S.P. O II-gi stopień specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się kandydaci-technicy, którzy uzyskali w tym zawodzie i specjalności I stopień specjalizacji zawodowej, a ponadto wykażą się:

1. co najmniej trzyletnim stażem pracy po uzyskaniu I stopnia specjalizacji zawodowej,

2. pozytywną oceną pracy zawodowej dokonaną przez kierownika zakładu pracy zatrudniającego kandydata i potwierdzonego przez właściwe ogniwo Stowarzyszenia, podobnie jak przy kandydatach inżynierach.

3. udokumentowanymi twórczymi osiągnięciami. Należy przy tym brać pod uwagę: - istotny udział w pracach wdrożeniowych, technologicznych, organizacyjnych, a także naukowo-badawczych, które przyniosły gospodarce konkretne stwierdzone efekty ekonomiczne bądź inne korzystne rozwiązania,

- rozwiązanie indywidualne lub zespołowo problemów konstrukcyjnych lub technologicznych przez twórczą adaptację istniejących rozwiązań, mających istotne znaczenie dla postępu technicznego.

4. znajomością jednego z języków konferencyjnych, innego niż język ojczysty, w stopniu umożliwiającym korzystanie z literatury specjalistycznej, potwierdzoną przez właściwe komisje, o których wcześniej wspomniałem,

5. ukończeniem kursu doskonalenia zawodowego lub studium samokształcenia kierowanego, organizowanych przez Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne dla techników, ubiegających się o drugi stopień specjalizacji zawodowej, podobnie jak przy ubieganiu się o I stopień specjalizacji zawodowej techników.

T.K. Kto stwierdza, że kandydat ubiegający się o stopień specjalizacji zawodowej inżyniera lub technika odpowiada wymaganiom stawianym przez uchwałę Rady Krajowej FSNT NOT w sprawie zasad i trybu uzyskiwania stopni specjalizacji zawodowej inżynierów i techników, przyjętej w dniu 14 kwietnia 1994 r.

S.P. Postępowanie zmierzające do stwierdzenia czy inżynier lub technik spełnia warunki wymagane do uzyskania I lub II stopnia specjalizacji zawodowej, przeprowadza właściwa dla danej dziedziny techniki Komisja Stowarzyszeniowa do Spraw Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników na wniosek zainteresowanego kandydata.

T.K. Kto powołuje Komisje do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego oraz kto ustala regulamin i zasady działania tej Komisji?

S.P. Zarządy Główne poszczególnych Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych wchodzących w skład Federacji SNT NOT powołują komisje do spraw specjalizacji

zawodowej inżynierów i techników. Aktualnie w Federacji zrzeszonych jest 35 Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych. Komisje te są nazywane komisjami stowarzyszeniowymi. Komisje te opracowują szczegółowy regulamin działania komisji, który następnie zatwierdza Zarząd Główny odpowiedniego stowarzyszenia.

Do zadań komisji stowarzyszeniowej należy odpowiednio:

1. opracowanie w porozumieniu z Główną Komisją do Spraw Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników FSNT NOT szczegółowych wymagań i opracowanie regulaminu pracy komisji stowarzyszeniowej,
2. prowadzenie postępowania specjalizacyjnego,
3. ocena dorobku twórczego i pracy zawodowej inżyniera lub technika z uwzględnieniem opinii kierownika zakładu pracy, zatrudniającego kandydata do specjalizacji oraz właściwego ognia SNT,
4. stwierdzenie czy inżynier/technik spełnia warunki niezbędne do uzyskania odpowiedniego stopnia specjalizacji,
5. przedstawianie odpowiednio prezesowi Federacji SNT NOT, prezesowi SNT wniosków o nadanie stopnia specjalizacji zawodowej,
6. uznawanie programów nauczania i form doskonalenia, inicjowanie kierunków doskonalenia zawodowego oraz ocenianie i zatwierdzanie treści programów takiego doskonalenia,
7. przedstawianie prezesowi SNT wniosków i propozycji, dotyczących realizacji i rozwoju specjalizacji zawodowej inżynierów/techników,
8. kierowanie do Głównej Komisji wniosków inżynierów, którzy uzyskali specjalizację zawodową i spełniają określone warunki, w celu ich zaopiniowania i przekazania Polskiemu Komitetowi Narodowemu ds. Rejestru FEANI oraz rekomendowania do tytułu inżyniera europejskiego Eur-Ing. Pisałem o tym w artykule pt. Jak zostać Inżynierem Europejskim, w poprzednim numerze Wiadomości SGP.

T.K. Panie Prezesie, wspominał Pan o Głównej Komisji Specjalizacji Zawodowej ds. Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników. Jakże są jej cele i zadania?

S.P. Główną Komisję do Spraw Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i techników powołuje Prezes Federacji SNT NOT oraz zatwierdza jej regulamin pracy. W skład tej Komisji zwanej krótko Główną Komisją, wchodzi przewodniczący komisji stowarzyszeniowych oraz przedstawiciele Ministra Edukacji Narodowej i Ministra Pracy i Polityki Socjalnej oraz Komitetu Badań Naukowych.

Do zadań Głównej Komisji należy:

1. przygotowanie projektów szczegółowego trybu postępowania przy nadawaniu stopni specjalizacji zawodowej inżynierów i techników,
2. sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przez komisje stowarzyszeniowe kryteriów, jakie powinni spełniać inżynierowie i technicy, ubiegający się o stopnie specjalizacji zawodowej,
3. kontrolowanie zasadności decyzji komisji stowarzyszeniowych, w tym określanie czy prawidłowo jest dokonywana przez komisje stowarzyszeniowe ocena dorobku kandydata oraz stwierdzenie czy kandydat spełnia warunki niezbędne do uzyskania odpowiedniego stopnia specjalizacji zawodowej,
4. opracowywanie wytycznych dla komisji stowarzyszeniowych, w tym określanie wykazu specjalizacji, w których zakresie inżynierowie i technicy mogą ubiegać się o stopień specjalizacji,
5. przedstawianie Radzie Krajowej FSNT NOT wniosków, dotyczących systemu

specjalizacji zawodowej inżynierów i techników,

6. opiniowanie wniosków i rekomendowanie inżynierów specjalistów, którzy spełniają określone warunki do uzyskania tytułu inżyniera europejskiego EUR-Ing, Polskiemu Komitetowi Narodowemu ds. FEANI.

T.K. Kto nadaje stopnie specjalizacji zawodowych?

S.P. Stopnie specjalizacji zawodowej inżynierów po pomyślnym zakończeniu postępowania specjalizacyjnego nadaje FSNT NOT na wniosek Komisji Stowarzyszeniowej. Natomiast stopnie specjalizacji zawodowej techników, również w następstwie pomyślnie przeprowadzonego postępowania specjalizacyjnego, nadaje prezes właściwego Stowarzyszenia na wniosek Komisji Stowarzyszeniowej.

Inżynier/technik, który uzyskał stopień specjalizacji zawodowej otrzymuje:

1. dyplom specjalisty,
2. zostaje wpisany do rejestru inżynierów/techników specjalistów, prowadzonego przez Federację SNT NOT,
3. ma prawo używania odpowiedniego tytułu:
  - a) "Inżynier specjalista I stopnia" lub "Inżynier specjalista II stopnia"
  - b) "technik - tytułu zawodowego, określonego w odpowiednim świadectwie/dyplomie, potwierdzającym uzyskanie tego tytułu, uzupełnionego odpowiednim stopniem specjalizacji zawodowej, np. "technik mechanik specjalista I stopnia"/.

T.K. Jakże są najważniejsze przywileje jakie uzyskuje osoba po otrzymaniu stopnia specjalizacyjnego?

S.P. Moim zdaniem należy dążyć, by uzyskane przez inżynierów i techników stopnie specjalizacji zawodowej były uwzględniane przy awansach zawodowych, konkursach na określone stanowiska, powoływaniu rad nadzorczych, zespołów ekspertów, rzeczoznawców i wykładców, zarówno w skali krajowej jak i międzynarodowej;

Inżynierowie, którzy uzyskali stopnie specjalizacji zawodowej, będąc członkami stowarzyszenia inżynierskiego, reprezentowanego w FEANI, będą rekomendowani Polskiemu Komitetowi Narodowemu ds. Rejestru FEANI, jako - w pierwszej kolejności - kandydaci do tytułu inżyniera europejskiego Eur-Ing, o ile spełnią wszystkie wymagania FEANI.

Inżynierowie, którzy uzyskali stopnie specjalizacji zawodowej, legitymujący się wybitnymi osiągnięciami technicznymi czy organizacyjnymi - laureaci prestiżowych konkursów i nagród - mogą być rekomendowani Akademii Inżynierskiej w Polsce jako kandydaci na członków zwyczajnych AIP.

T.K. Bardzo serdecznie dziękuję Panu Profesorowi za interesującą rozmowę przybliżającą czytelnikom Wiadomości SGP sprawy uzyskiwania stopni specjalizacji zawodowej inżyniera i technika. Życzę panu jako członkowi zwyczajnemu Akademii Inżynierskiej w Polsce dalszych efektywnych działań na polu naukowym.

S.P. Będę bardzo usatysfakcjonowany, jeśli przeprowadzony ze mną wywiad przyczyni się do zwiększenia zainteresowania wśród szerokiego grona geodetów możliwościami podnoszenia swoich kwalifikacji poprzez uzyskiwanie stopni specjalizacji zawodowych. Myślę, że w następnej rozmowie powinniśmy przybliżyć szczegółowy tryb postępowania mający na celu uzyskanie stopni tytułu zawodowego "Inżyniera Europejskiego", pozostaje więc z wyrazami szacunku i poważania.

Okręgowe Przedsiębiorstwo
Geodezyjno-Kartograficzne
OPGK Sp. z o.o. w Gdańsku
z okazji 50-lecia organizuje
Zjazd
Wszystkich Pracowników, którzy
"przewinęli" się przez firmę.

**BIESIADA
GEODETÓW
w Operze Leśnej
w Sopocie
odbędzie się
w dniu 22 września 1999 r.**

Informacje i zgłoszenia
do dnia 1 września br.:

Okręgowe Przedsiębiorstwo
Geodezyjno-Kartograficzne
OPGK Sp. z o.o.
80-952 Gdańsk
ul. Pniewskiego 3
tel./fax (058) 341 32 71
e-mail opgk use.pl

Szczegóły w następnym
numerze.
Czekamy na zgłoszenia.

Sponsorzy XXI Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej

1. **TOMASZ SOWIŃSKI** Wojewoda Pomorski
2. **PAWEŁ ADAMOWICZ** Prezydent Miasta Gdańska
3. **WŁODZIMIERZ BALCEREK** Prezes Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego "GEOSERV" w Warszawie
4. **E.J. BALCEROWSCY** - Zakład Remontowo-Budowlany w Gdańsku
5. **STANISŁAW BARŁÓG** Dyrektor Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Bydgoszczy
6. **IWO BETKE** Dyrektor Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Płocku
7. **ZBIGNIEW BIAŁEK** Dyrektor Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Opolu
8. **TOMASZ BIAŁOŻYT** Dyrektor Przedsiębiorstwa Miernictwa Górniczego w Katowicach
9. **RYSZARD BRZOZOWSKI** Prezes Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego
10. **BOGDAN BUCA** Dyrektor Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Geologicznego "GEOPROJEKT" w Gdańsku
11. **HENRYK CZAJKOWSKI** Dyrektor firmy "GEOBIS" w Gdańsku
12. **WITOLD DĄBROWSKI** Dyrektor Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Gdańsku
13. **ALICJA DORZAK** Prezes Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego we Wrocławiu
14. **ANDRZEJ DZIEKANOWSKI** Dyrektor Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Gdańsku Oliwie
15. **WOJCIECH FRANKOWSKI** Prezes Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Gdańsku
16. **TADEUSZ KALINOWSKI** Wójt Gminy Suchy Dąb
17. **JAN KOLKA** Prezes Przedsiębiorstwa Inżynieryjno-Geodezyjnego "COGiK" w Warszawie
18. **EUGENIUSZ KUSZCZAK** Dyrektor Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Koszalinie
19. **ADAM LINSENBARTH** Dyrektor Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie
20. **JAN LIPIŃSKI** Prezes Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Bydgoszczy
21. **JAN MALICKI** Dyrektor Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Koszalinie
22. **KRZYSZTOF MATYSIK** Dyrektor firmy "Apeks" w Gdańsku
23. **ALINA MELJON** Prezes Polskiego Przedsiębiorstwa Wydawnictw Kartograficznych w Warszawie
24. **ZBIGNIEW OLSZEWSKI** Dyrektor Zarządu Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Białymstoku
25. **MAREK PAŚKO** Dyrektor NEW TECHNOLOGY - Polska. Partner CANON - Warszawa
26. **JERZY ROGALSKI** "Kompax" firma duńska - Warszawa
27. **FLORIAN ROMANOWSKI** Prezes "OPE GIE KA" w Elblągu
28. **ANDRZEJ RUBCZEWSKI** Prezes Geodezyjnej Spółdzielni Pracy w Elblągu
29. **RYSZARD RUS** Dyrektor "ArGeo" Trójmiejskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne w Gdyni
30. **RYSZARD SŁAWIŃSKI** Dyrektor Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Elblągu
31. **JERZY SOŁTYS** Prezes Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Warszawie
32. **STANISŁAW SOSZKA** Dyrektor "GEOMAP" - OPGK z Zielonej Góry
33. **ROMAN SZWARC** Kancelaria Rzecznawcy Majątkowego "CUMULUS" w Elblągu
34. **BOGDAN TRZONEK** Dyrektor "Autodesk" Warszawa
35. **GRZEGORZ WIŚNIEWSKI** "INTERGRAPH" Europa-Polska-Warszawa
36. **MAREK ZIEMAK** Prezes Geodezyjnej Izby Gospodarczej

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich składa wszystkim sponsorom serdeczne podziękowanie za pomoc w zorganizowaniu i przeprowadzeniu XXI Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. Dzięki tej pomocy uczniowie średnich szkół geodezyjnych mieli możliwość spotkać się po raz 21 i wykazać swoją wiedzę i przygotowanie do zawodu.

T.K.